

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดของระบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ซึ่งจะนำเสนอเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตนเองของผู้เรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรม ในกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการติดตามระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

ตอนที่ 5 การปรับปรุงระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

ตอนที่ 1 การศึกษากรอบแนวคิดของระบบการเรียนการสอน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระบบการเรียนการสอน แรงจูงใจในพุทธิปัญญา การเรียนการสอนที่ส่งเสริมพุทธิปัญญา ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และการจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ ทำให้ได้แนวคิด มโนทัศน์ที่สำคัญของแนวคิด ซึ่งเป็นที่มาของหลักการ และขั้นตอนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ดังตารางที่ 10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แนวคิดที่เป็นที่มาของหลักการและขั้นตอนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจ
ในพุทธิปัญญา

แนวคิด	มโนทัศน์ที่สำคัญของแนวคิด	หลักการ/ขั้นตอนของระบบการเรียนการสอน
1. การจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> ● การศึกษาพยาบาลศาสตร์เป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาวิชาชีพหนึ่ง ซึ่งมีจุดมุ่งเน้นพัฒนาทักษะผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม การจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอนเน้นการพัฒนา นักศึกษาในองค์รวม และมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาชีพการพยาบาล เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การสืบค้นและการแก้ไขปัญหา
2. แรงจูงใจในพุทธิปัญญา (Flavell, 1985; เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์, 2536; Vollmeyer and Rheinberg, 1999; 2000)	<ul style="list-style-type: none"> ● แรงจูงใจในพุทธิปัญญาเป็นสภาวะของบุคคลที่เกิดการเรียนรู้ โดยอาศัยองค์ประกอบทั้งพุทธิปัญญาและปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ได้แก่ ความท้าทาย (Challenge) ความสนใจ (Interest) ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ (Probability of Success) และความวิตกกังวล (Anxiety) เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ดีขึ้น ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) ความท้าทาย (Challenge) คือ การที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนด้วยกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ มีความยากปานกลาง มั่นใจว่าผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สีก่อนหน้านั้นง่ายเกินไปหรือหมดกำลังใจที่จะทำงานเมื่อรู้สึกรู้สีก่อนหน้านั้นยากเกินไป 2) ความสนใจ (Interest) คือ สิ่งที่ผู้เรียนให้ความสนใจต่อกิจกรรม สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่ง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ที่คำนึงถึงปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา 4 ลักษณะ คือ ความท้าทาย ความสนใจ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ และความวิตกกังวล ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) ความท้าทาย เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนดำเนินการเพื่อให้เกิดความท้าทายความสามารถของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมที่มีความยากเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน การใช้คำถามหรือให้แก้ไขปัญหาให้ข้อมูลใหม่ๆ ที่ขัดแย้งกับความเชื่อเก่าเสนอสิ่งที่ไม่กระจ่างหรือสลับซับซ้อน 2) ความสนใจ ผู้สอนจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยจัดลำดับ

ตารางที่ 10 แนวคิดที่เป็นที่มาของหลักการและขั้นตอนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจ
ในพุทธิปัญญา (ต่อ)

แนวคิด	มโนทัศน์ที่สำคัญของแนวคิด	หลักการ/ขั้นตอนของระบบการเรียนการสอน
	<p>แนวคิดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน</p> <p>3) ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ (Probability of Success) คือ การที่ผู้เรียนได้รับรู้ความสามารถของตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ด้วยการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ตั้งระดับความมุ่งหวังให้เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริง</p> <p>4) ความวิตกกังวล (Anxiety) คือ การที่ผู้เรียนรู้สึกกดดัน ละอาย และกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรม</p>	<p>เนื้อหาจากง่ายไปยากและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยรู้มาก่อน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่น่าสนใจ สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผ่อนคลาย ไม่คุกคาม มีส่วนร่วมในกิจกรรมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p> <p>3) ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ โดยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมาย ตั้งระดับความมุ่งหวัง ให้ข้อมูลป้อนกลับ และรับรู้ความสามารถของตนเอง</p> <p>4) ความวิตกกังวล ผู้สอนดำเนินการเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ขั้นตอนและวิธีการทำกิจกรรม การชมและให้กำลังใจ การตอบสนองและให้ความช่วยเหลือผู้เรียน การเน้นที่รางวัลมากกว่าการลงโทษ และการสอบ</p>
<p>3. การสร้างแรงจูงใจในการเรียน (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530; อารี พันธุ์มณี, 2538; มาลินี จุฑะระพ, 2539; แสงเดือน ทวีสิน, 2539; มาลี จุฑา,</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การสร้างแรงจูงใจในการเรียน เป็นวิธีการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความหวัง มีความภาคภูมิใจ มีความพอใจที่จะเรียนและอยากจะประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งจะต้องใช้ทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก 	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน โดยการกระตุ้นให้เกิดทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความท้าทาย ความอยากรู้อยากเห็น การควบคุม ตื่นเต้นเร้าใจ และความสนใจ ส่วนแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมาย ความคาดหวัง สิ่งล่อใจ

ตารางที่ 10 แนวคิดที่เป็นที่มาของหลักการและขั้นตอนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจ
ในพุทธิปัญญา (ต่อ)

แนวคิด	มโนทัศน์ที่สำคัญของแนวคิด	หลักการ/ขั้นตอนของระบบการเรียนการสอน
2542)		การแข่งขัน การให้รางวัล และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน
4. การเรียนการสอนที่ส่งเสริมพุทธิปัญญา (Sutherland, 1996; Nist and Holschuh, 2000; Bassham, et al., 2002)	<ul style="list-style-type: none"> ● การเรียนการสอนที่ส่งเสริมพุทธิปัญญา เป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาในขั้นสูง นั่นคือ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผล 	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอนที่เป็นลักษณะการเรียนการสอนเชิงรุกและการเรียนการสอนคิดวิเคราะห์ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) การสอนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ 2) การสอนแบบอภิปราย เป็นการสอนที่ใช้การพูดคุย สนทนาปราศรัย ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป 3) การสอนแบบกรณีศึกษา เป็นการสอนที่มีการจัดเตรียมกรณี สถานการณ์ เหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ นำเสนอต่อผู้เรียน 4) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก เป็นการสอนซึ่งใช้ปัญหา เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะค้นคว้าหาข้อมูลมาช่วยแก้ปัญหาให้กระจ่าง 5) การสอนแบบสืบสอบ เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า ฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา โดยคำนึงถึงปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา 4 ลักษณะ คือ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความวิตกกังวล ความสนใจและความท้าทาย โดยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน หลักการและโครงสร้างของระบบการเรียนการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบของการพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ที่สำคัญดังนี้

2.1 ที่มาของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน หลักการ และวัตถุประสงค์ ดังแผนภูมิที่ 10

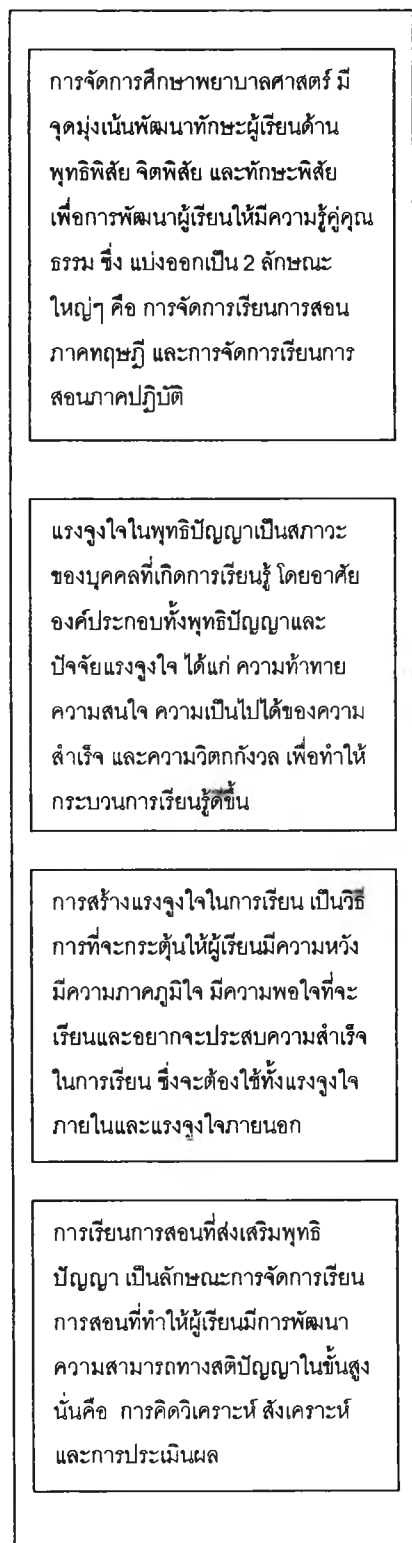
2.2 ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการเรียนการสอน ผลลัพธ์ และข้อมูลป้อนกลับ ดังแผนภูมิที่ 11

2.3 รายละเอียดของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ประกอบด้วย ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการนำระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาไปใช้

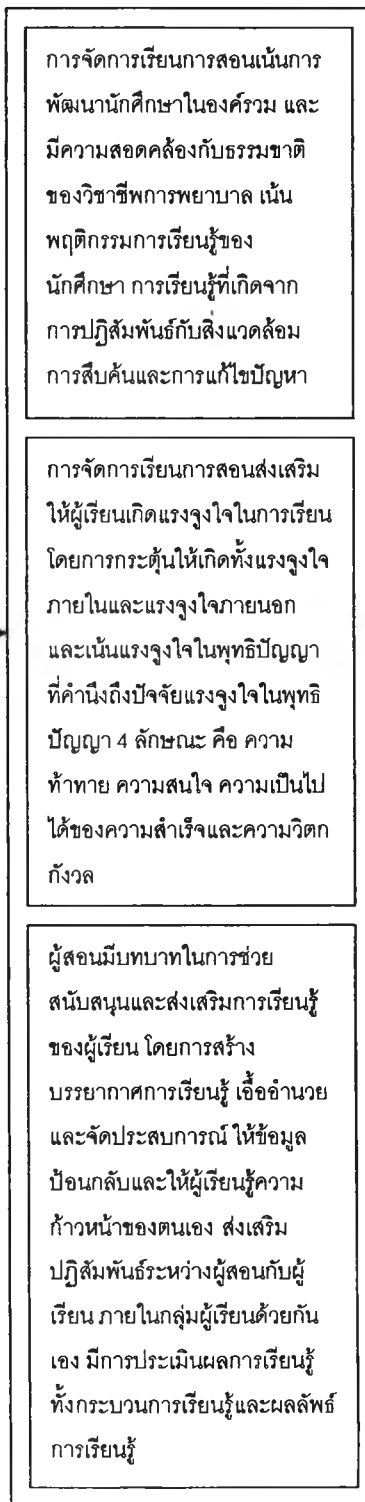
ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาที่พัฒนาขึ้นนั้น ประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับ การจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ แรงจูงใจในพุทธิปัญญา การสร้างแรงจูงใจในการเรียน และการเรียนการสอนที่ส่งเสริมพุทธิปัญญา โดยมีหลักการและวัตถุประสงค์ของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาที่มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาพยาบาลในองค์รวม และสอดคล้องกับการจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์ ในการส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ดังแผนภูมิที่ 10

แผนภูมิที่ 10 แนวคิดพื้นฐาน หลักการ และวัตถุประสงค์ของระบบการเรียนการสอนที่เน้น แรงจูงใจในพุทธิปัญญา

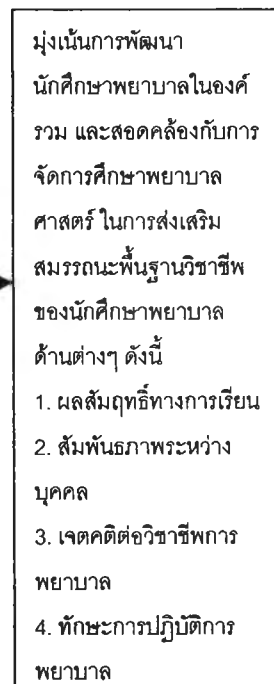
แนวคิดพื้นฐาน

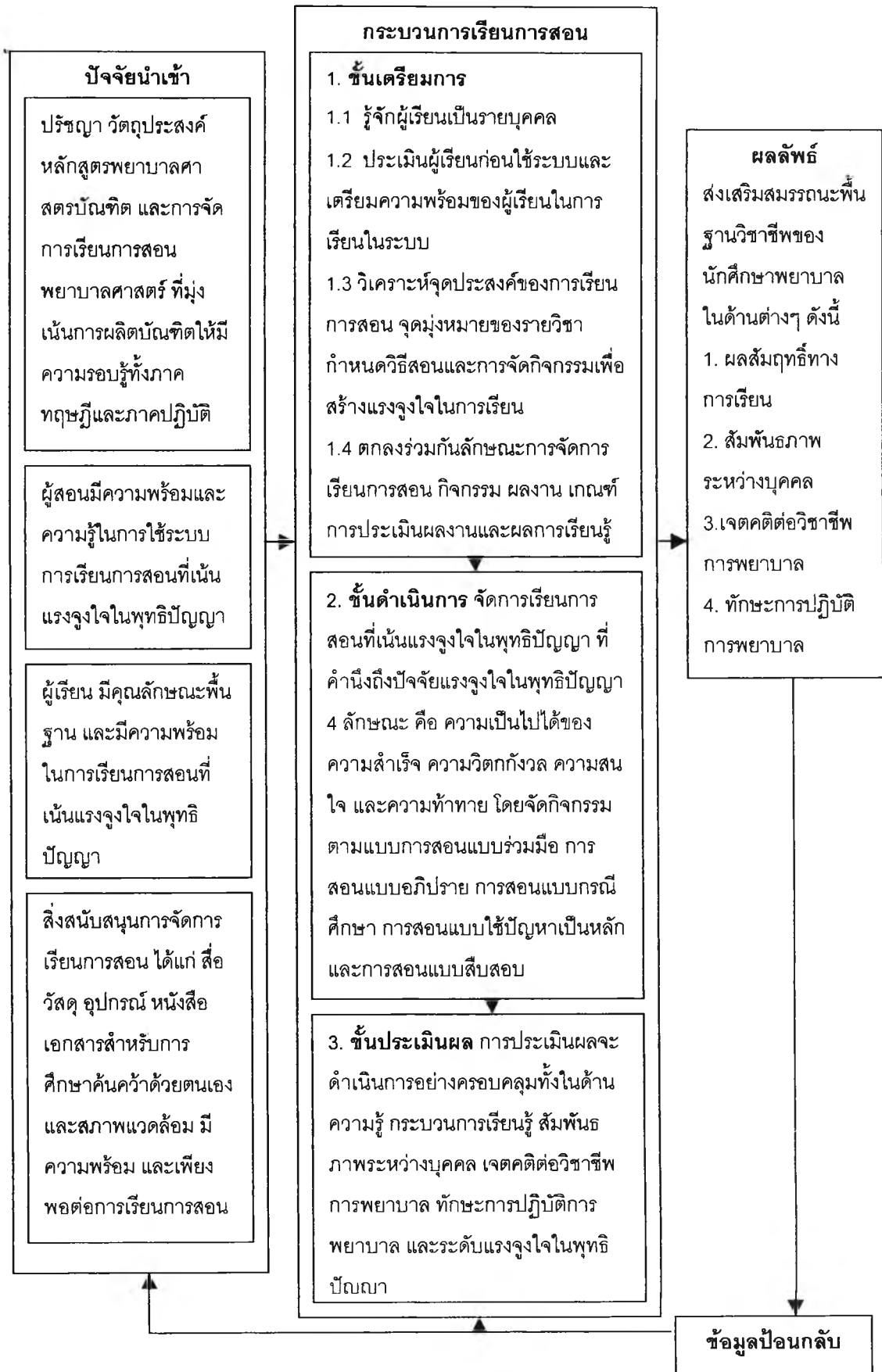
หลักการ

วัตถุประสงค์

แผนภูมิที่ 11 ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

จากแผนภูมิที่ 11 ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ประกอบด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ปรัชญา วัตถุประสงค์หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต การจัดการเรียนการสอน ผู้สอน ผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน 2) กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการและขั้นประเมินผล 3) ผลลัพธ์ เป็นการส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล

ในการนำระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาไปใช้ ได้จัดทำเป็นคู่มือเอกสารระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการนำระบบไปใช้ โดยคู่มือดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะ พื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล

1. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน

ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล มีแนวคิดพื้นฐานมาจากการบูรณาการแนวคิดที่สำคัญๆ สรุปได้ดังนี้

1.1 การจัดการศึกษาพยาบาลศาสตร์

การศึกษานพยาบาลศาสตร์เป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาวิชาชีพหนึ่ง ซึ่งมีจุดมุ่งเน้นพัฒนาทักษะผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม การจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบวิชาชีพบนพื้นฐานความรู้ ทักษะตามมาตรฐานของวิชาชีพการพยาบาล มีความสามารถในการบริการสุขภาพแก่ประชาชน มีการใช้กระบวนการพยาบาล มีสัมพันธภาพที่ดีในการบริการ รู้จักใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เป็นที่ยอมรับและตอบสนองของความต้องการของสังคม

1.2 แรงจูงใจในพุทธิปัญญา

แรงจูงใจในพุทธิปัญญา หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เกิดกระบวนการทางปัญญา หรือที่ทำให้กระบวนการทางปัญญามีความเข้มข้นมากขึ้น (Flavell, 1985; เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์, 2536: 10) ซึ่งวอลล์มีเยอร์ และเรนเบิร์ก (Vollmeyer and Rheinberg, 1999; 2000) กล่าวว่า แรงจูงใจในพุทธิปัญญาเป็นสภาวะของบุคคลที่เกิดการเรียนรู้ โดยอาศัยองค์ประกอบทั้งพุทธิปัญญาและปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ได้แก่ ความท้าทาย (Challenge) ความสนใจ (Interest) ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ (Probability of Success) และความวิตกกังวล (Anxiety) เพื่อทำให้กระบวนการเรียนรู้ดีขึ้น

1.2.1 ความท้าทาย (Challenge): การที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนด้วยกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ มีความยากปานกลาง มั่นใจว่าผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สึกเบื่อว่างงานนั้นง่ายเกินไปหรือหมดกำลังใจที่จะทำงานเมื่อรู้สึกรู้สึกว่างงานนั้นยากเกินไป

1.2.2 ความสนใจ (Interest): สิ่ง que ผู้เรียนให้ความสนใจต่อกิจกรรม สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน

1.2.3 ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ (Probability of Success): การที่ผู้เรียนได้รับรู้ความสามารถของตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ด้วยการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ตั้งระดับความมุ่งหวังให้เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริง

1.2.4 ความวิตกกังวล (Anxiety): การที่ผู้เรียนรู้สึกกดดัน ละอายและกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรม

1.3 การสร้างแรงจูงใจในการเรียน

การสร้างแรงจูงใจในการเรียน เป็นวิธีการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความหวัง มีความภาคภูมิใจ มีความพอใจที่จะเรียนและอยากจะทำประสบผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งจะต้องใช้ทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก วิธีการสร้างแรงจูงใจที่นิยมใช้กันทั่วๆ ไป (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530; อารี พันธุ์มณี, 2538; มาลินี จุฑะรพ, 2539; แสงเดือน ทวีสิน, 2539; มาลี จุฑา, 2542) ดังนี้

1.3.1 การเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ผู้สอนต้องหาสิ่งต่างๆ มาเร้าเพื่อให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน เช่น การใช้สื่อการสอน การให้เสียงแจ่มชัดมีลีลาหนักเบา การสร้างสิ่งแวดล้อมแปลกใหม่ และบทเรียนต้องสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน ไม่ง่าย ไม่ยากเกินไป

1.3.2 การให้รางวัลและการทำโทษ เช่น คำยกย่องเยินยอ คำชมเชย ส่วนการทำโทษ หมายถึง การตำหนิ ดุ ตัดคะแนน ทางจิตวิทยาถือว่าการให้รางวัลมีผลต่อการเรียนรู้มากกว่าการทำโทษ ซึ่งการชมเชยทำให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจและมีกำลังใจ

1.3.3 การแข่งขันและความร่วมมือ เป็นการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่ง สามารถจัดได้ 3 วิธี คือ การแข่งขันระหว่างผู้เรียนทั้งหมด การแข่งขันระหว่างกลุ่ม และการแข่งขันกับตนเอง นักจิตวิทยาสันนิษฐานว่าการแข่งขันกับตนเองมากที่สุดเพราะเป็นการจูงใจที่ดี

1.3.4 การให้ผู้เรียนรู้ความก้าวหน้าของตน การที่ผู้เรียนทราบว่าตนเองดีขึ้น เก่งขึ้น จะรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนจะเป็นการจูงใจให้สนใจในการเรียนขั้นต่อไป

1.3.5 การตั้งระดับความมุ่งหวัง ให้ผู้เรียนตั้งระดับความมุ่งหวังให้สอดคล้องกับความสามารถของตนและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

1.3.6 พยายามให้ทราบถึงความมุ่งหมาย บอกถึงประโยชน์ของสิ่งที่จะเรียนให้เห็น การที่จะนำไปใช้ เพื่อเป็นเครื่องล่อที่จะกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ

1.3.7 อารมณ์และการจูงใจ มีสิ่ง que ควรคำนึงถึงในเรื่องอารมณ์อยู่ 3 ประการ คือ 1) เรียนจะคับข้องใจอย่างแรง ถ้าถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่สามารถจะทำได้ 2) เบื่อหน่ายต่อสิ่งที่ซ้ำซาก 3) เกิดความไม่สบายใจถ้าต้องเรียนสิ่งที่ขัดแย้งกับชีวิตประจำวัน ซึ่งถ้าผู้สอนเข้าใจอารมณ์ของผู้เรียนจะสามารถจูงใจผู้เรียนในการเรียนได้

1.3.8 การสอบ การวัดผล จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนขยันมากขึ้น

1.3.9 ความอยากรู้อยากเห็น และความต้องการที่จะเข้าใจและรับรู้ในเรื่องต่างๆ

1.3.10 การยอมรับนับถือจากผู้อื่น การที่ผู้เรียนได้รับการยอมรับนับถือจากผู้สอน เพื่อนในชั้นเรียน จะทำให้รู้สึกมีคุณค่า เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีกำลังใจที่จะเรียนหรือทำกิจกรรม

1.3.11 ความสำเร็จในการทำงาน ถ้าประสบผลสำเร็จจะเกิดความปลื้มปิติ มีกำลังใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง อยากรเรียนอยากทำต่อไปอีก

1.3.12 การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนอาจเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่ ทำให้ผู้เรียนสนใจใคร่รู้เพื่อให้ค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

1.3.13 วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่แปลกใหม่ ควรใช้วิธีการใหม่ที่ผู้เรียนไม่เคยคิดหรือ มีประสบการณ์มาก่อน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียน

1.3.14 เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยรู้มาก่อน จะทำให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น มีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

1.3.15 ลดหรือขจัดสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนไม่พึงปรารถนา เช่น เสียงรบกวน อากาศถ่ายเทไม่สะดวก บทเรียนยากเกินไป เป็นต้น เพราะสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจทำให้ไม่เข้าใจบทเรียน ความสนใจก็จะลดลง ซึ่งมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนด้วย

1.4 การเรียนการสอนที่ส่งเสริมพุทธิปัญญา

การเรียนการสอนที่ส่งเสริมพุทธิปัญญา เป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาในชั้นสูง นั่นคือ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผล ซึ่งเป็นลักษณะการเรียนการสอนเชิงรุกและการเรียนการสอนคิดวิเคราะห์ (Sutherland, 1996; Nist and Holschuh, 2000; Bassham, et al., 2002) ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนต่างๆ ที่มีความสอดคล้องกับหลักการของแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ดังนี้

1.4.1 การสอนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายกลุ่ม สมาชิกมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม มีการฝึกและใช้ทักษะการทำงานกลุ่มร่วมกัน ผลงานของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานของสมาชิกแต่ละบุคคลในกลุ่ม สมาชิกต่างได้รับความสำเร็จร่วมกัน

1.4.2 การสอนแบบอภิปราย เป็นการสอนที่ใช้การพูดคุย สนทนาปราศรัย ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อาจกระทำเป็นกลุ่มหรือระหว่างบุคคล โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือประสบการณ์ และให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน

1.4.3 การสอนแบบกรณีศึกษา เป็นการสอนที่มีการจัดเตรียมกรณี สถานการณ์ เหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ นำเสนอต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้คิดพิจารณา วิเคราะห์และร่วมกัน อภิปราย เสนอความคิดเห็นในกรณีที่น่าเสนอ นำไปสู่ข้อสรุป ทางเลือก และการแก้ปัญหาที่เหมาะสม

1.4.4 การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก เป็นการสอนซึ่งใช้ปัญหา เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะค้นคว้าหาข้อมูลมาช่วยแก้ปัญหาให้กระจ่าง มองเห็นแนวทางแก้ไข ปัญหา ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สามารถผสมผสานความรู้ต่างๆ เก็บไว้ในความทรงจำเป็นระยะเวลานาน และนำความรู้ออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.5 การสอนแบบสืบสอบ เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า ผึกการคิด อย่างมีวิจารณญาณ และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ที่จะตั้งคำถามและหาคำตอบที่ครอบคลุมประเด็นคำถามต่างๆ ที่ตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเรียน ของผู้เรียน

1.5 สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล

สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถที่ประกอบด้วยความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ บุคคลพึงมีในการที่จะปฏิบัติหรือจัดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนด และสามารถแสดงออกมาให้เห็นได้ในรูปของพฤติกรรมทางความรู้ ความคิด เจตคติและการกระทำ

ตามข้อกำหนดของสภาการพยาบาลที่ให้พยาบาลวิชาชีพและผดุงครรภ์ขั้นหนึ่งต้อง สอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทุก 5 ปี ต้องมีสมรรถนะหลักอันหมายถึง ความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่บัณฑิตพยาบาลผู้เป็นพยาบาลวิชาชีพและผดุงครรภ์ขั้นหนึ่งพึงมี ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 14 ด้าน ได้แก่ 1) ปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีจริยธรรม ตามมาตรฐานและกฎหมาย วิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์และกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง 2) ปฏิบัติการผดุงครรภ์อย่างมี จริยธรรม ตามมาตรฐานและกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์และกฎหมายอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง 3) ส่งเสริมสุขภาพ บุคคล กลุ่มคนและชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถดูแลสุขภาพ ตนเองในภาวะปกติและภาวะเจ็บป่วย และลดภาวะเสี่ยงของการเกิดโรคและเกิดความเจ็บป่วย 4) ป้องกันโรคและเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อลดความเจ็บป่วยจากโรคที่สามารถป้องกันได้ 5) พัฒนาสุขภาพบุคคล กลุ่มคนและชุมชนทั้งด้านร่างกาย จิตสังคม เพื่อให้ดำเนินชีวิตได้อย่างเต็มศักยภาพ 6) รักษาโรคเบื้องต้นตามข้อบังคับของสภาการพยาบาล 7) สอนและให้คำปรึกษาบุคคล

ครอบครัว กลุ่มคนและชุมชน เพื่อการมีภาวะสุขภาพที่ดี 8) ติดต่อสื่อสารกับบุคคล ครอบครัว กลุ่มคนและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 9) แสดงภาวะผู้นำ และการบริหารจัดการตนเองและงานที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม 10) ปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน 11) ตระหนักในความสำคัญของการวิจัยต่อการพัฒนาการพยาบาลและการพัฒนาสุขภาพ 12) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการพยาบาล 13) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคุณค่าในตนเองและสมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาล และ 14) พัฒนาวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้าและมีศักดิ์ศรี

จากสมรรถนะหลักที่หมายถึง ความรู้ ทักษะ เจตคติ ซึ่งลักษณะวิชาชีพการพยาบาล จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลทั่วไป ทั้งผู้รับบริการ ญาติ และบุคลากรในทีมสุขภาพ เป็นต้น เพื่อให้การพยาบาลที่มีคุณภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการประเมินสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลที่ครอบคลุม 4 ลักษณะ ดังนี้

1.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเป็นเครื่องบ่งชี้คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่จะเรียนรู้ และจะมีการเปลี่ยนแปลงแสดงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะวัดได้จากการที่ผู้เรียนได้เข้าไปในกระบวนการสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดให้และออกจากกระบวนการได้ตรงตามความคาดหวังของผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้

1.5.2 สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับบุคคลเพื่อการมีชีวิตที่เป็นสุข บุคคลสร้างสัมพันธภาพได้จากการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันนี้ทำให้เกิดการตอบสนอง การให้ข้อมูลป้อนกลับและการเรียนรู้ที่จะทำให้บุคคลสามารถเข้าใจถึงโลกภายในของผู้อื่น มีผลให้สามารถพัฒนาภายในด้านอารมณ์ ความคิด เอกลักษณ์ของตน และพัฒนาทางสังคม เมื่อบุคคลมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นจะมีความรู้สึกมั่นคง สามารถเผชิญกับความเป็นจริงเรียนรู้ที่จะไว้วางใจผู้อื่น และนำไปสู่การรับรู้ตนเองอย่างแท้จริง

1.5.3 เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อวิชาชีพการพยาบาล จากการเรียนรู้ที่ผ่านมาของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะความเป็นวิชาชีพและลักษณะบุคลิกของพยาบาล ทำให้เกิดการคาดหวังในผลการกระทำที่ได้รับจากการประกอบวิชาชีพการพยาบาลที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

1.5.4 ทักษะการปฏิบัติการพยาบาล เป็นพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาในการนำความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ได้จากชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จำลองที่กำหนดขึ้น เป็นการวัดกระบวนการปฏิบัติงานและวัดคุณภาพของงานที่ได้จากการปฏิบัติ

2. หลักการ

2.1 การจัดการเรียนการสอนเน้นการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาในขั้นสูง นั่นคือ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผล

2.2 การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน โดยการกระตุ้นให้เกิดทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความท้าทาย ความอยากรู้อยากเห็น การควบคุม ตื่นเต้นเร้าใจ และความสนใจ ส่วนแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมาย ความคาดหวัง สิ่งล่อใจ การแข่งขัน การให้รางวัล และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

2.3 การจัดการเรียนการสอนเน้นการพัฒนานักศึกษาในองค์รวม และมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาชีพการพยาบาล เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การสืบค้นและการแก้ไขปัญหา

2.4 ผู้สอนมีบทบาทในการช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เอื้ออำนวยและจัดประสบการณ์ให้นักศึกษามีโอกาสบูรณาการและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ให้ข้อมูลป้อนกลับและให้ผู้เรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเอง ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ภายในกลุ่มผู้เรียนด้วยกันเอง นอกจากนี้ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2.5 มีการประเมินผลการเรียนรู้ที่แสดงถึงการประเมินตามความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน นั่นคือประเมินทั้งกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้

3. วัตถุประสงค์

ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา โดยการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา และการจัดการศึกษาทางพยาบาลศาสตร์ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล กล่าวคือ

3.1 สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ซึ่งครอบคลุมความรู้ ความเข้าใจ การนำข้อความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินคุณค่า

3.2 สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพทางด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นในการปฏิบัติการพยาบาล เนื่องจากวิชาชีพการพยาบาลต้องมีการสื่อสารที่ก่อให้เกิดมิตรไมตรีระหว่างกันทั้งในบุคลากรทีมสุขภาพ ผู้รับบริการ ญาติและผู้เกี่ยวข้อง

3.3 สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพทางด้านเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล เป็นอีกสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาล ทั้งนี้เนื่องจากการที่จะปฏิบัติการพยาบาลได้ดีหรือไม่นั้นจะสัมพันธ์กับเจตคติ คือ ต้องมีความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อและคุณค่าในสิ่งที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

3.4 สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพด้านทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นทักษะที่เป็นแกนหลักในการปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาล

4. เนื้อหา

เนื้อหาสาระของรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก มีเนื้อหาเกี่ยวกับ กระบวนการสืบพันธุ์และพัฒนาการของทารกในครรภ์ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตสังคมของการตั้งครรภ์ การคลอด ภายหลังคลอด ทารกแรกเกิดที่ปกติ การนำกระบวนการพยาบาลมาใช้ในการวางแผนการพยาบาลแบบองค์รวม เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยของมารดา ทารกและครอบครัว

5. กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

5.1 ขั้นเตรียมการ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเป็นส่วนใหญ่ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้าของระบบการเรียนการสอน ดังนี้

5.1.1 ศึกษาปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

5.1.2 ศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรและการจัดการเรียนการสอน แล้วดำเนินการ

- 1) จัดทำรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก
- 2) ผู้สอนวิเคราะห์จุดประสงค์ของการเรียนการสอนและจุดมุ่งหมายของราย

วิชา

- 3) ผู้สอนวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของรายวิชา เพื่อกำหนดวิธีสอนและการจัด

กิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน

4) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา ให้ได้ขอบเขตเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับโครงสร้างของรายวิชา โดยใช้หลักการของแผนภาพเชื่อมโยงมโนทัศน์ที่ผู้สอนเตรียมไว้ล่วงหน้า

5) ผู้สอนและผู้เรียนตกลงร่วมกันลักษณะการจัดการเรียนการสอน กิจกรรม ผลงาน เกณฑ์การประเมินผลงานและผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดทำขึ้น

6) ผู้สอนจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก

5.1.3 นักศึกษา

1) ผู้สอนรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้เรียนบันทึกแบบสำรวจข้อมูลส่วนตัวผู้เรียน

2) ผู้สอนประเมินผู้เรียนก่อนใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ทั้งในด้านแรงจูงใจในพุทธิปัญญา สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล

3) ผู้สอนปฐมนิเทศผู้เรียนเกี่ยวกับลักษณะรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก เอกสารประกอบการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วิธีการเรียนรู้ กิจกรรม และการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลและแบบประเมินต่างๆ

4) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผนการเรียน เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาสถานที่ในการให้คำปรึกษา และเวลาในการขอคำปรึกษา

5) ผู้สอนให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังในการเรียนรู้วิชานี้

5.1.4 สิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

1) จัดเตรียมเอกสารประกอบการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จัดหาหนังสือ เอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ต่างๆ CD-ROM, Internet ให้มีเพียงพอและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2) จัดเตรียมแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยวิทยบริการ ศูนย์ปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ และห้องปฏิบัติการพยาบาล

3) จัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อทัศนูปกรณ์ และห้องเรียน สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

5.2 ขั้นตอนการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ที่คำนึงถึงปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา 4 ลักษณะ คือ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความวิตกกังวล ความสนใจ และความท้าทาย โดยจัดกิจกรรมตามแบบการสอนแบบร่วมมือ การสอนแบบ

อภิปราย การสอนแบบกรณีศึกษา การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก และการสอนแบบสืบสอบ ให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

1) ความเป็นไปได้ของความล้มเหลว เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนและผู้เรียนดำเนินกิจกรรม ดังนี้

- การกำหนดจุดมุ่งหมาย โดยให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายให้ชัดเจนเฉพาะเจาะจง และเป็นไปได้ เป็นเป้าหมายที่ยากและท้าทายแต่ไม่เกินความสามารถของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้วิชานี้ ในการเรียนและการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง พร้อมกับร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชาที่กำหนด

- การตั้งระดับความมุ่งหวัง ผู้สอนให้ผู้เรียนตั้งระดับความมุ่งหวังให้เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริง และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ซึ่งผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคน/กลุ่มกำหนดสิ่งที่คาดหวังในการเรียนรู้วิชานี้ ระดับความมุ่งหวังในการทำกิจกรรมและในการเรียนแต่ละครั้ง

- ให้ข้อมูลป้อนกลับ และรู้ความก้าวหน้าของตน ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ผลงาน การนำเสนอผลงาน และการสอบ เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถของผู้เรียนในการที่จะบรรลุเป้าหมาย รู้สึกว่าตนประสบผลสำเร็จ เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถ ซึ่งผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคน/กลุ่มบันทึกความสำเร็จและความก้าวหน้าของตนในการทำกิจกรรมและในการเรียนแต่ละครั้ง

- รับรู้ความสามารถของตนเอง ผู้สอนให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเองจากการให้ข้อมูลป้อนกลับ การรู้ความก้าวหน้าของตน ตลอดจนพบผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยผู้เรียนวิเคราะห์สาเหตุความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน

2) ความวิตกกังวล เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนดำเนินการเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

- บอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ขั้นตอนและวิธีการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง ให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจนว่าหลังจากเรียนเรื่องนั้นแล้ว จะได้ะไร การดำเนินการในแต่ละกิจกรรมจะต้องปฏิบัติเช่นไร ลักษณะผลงานควรเป็นอย่างไร การนำเสนอผลงาน ตลอดจนการประเมินผล

- การชมและให้กำลังใจ ผู้สอนใช้คำชมที่เป็นทั้งคำพูดและการเขียน เช่น คำชมว่า ดี เก่ง เยี่ยม เมื่อผู้เรียนตอบคำถาม ทำกิจกรรม เสนอผลงาน ตลอดจนผู้สอนช่วยและเป็นกำลังใจให้กับผู้เรียนแต่ละกลุ่มขณะทำกิจกรรม

- การตอบสนองและให้ความช่วยเหลือผู้เรียน ผู้สอนให้ความสนใจและตอบสนองต่อคำถาม ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละกลุ่มในการทำกิจกรรมเมื่อพบว่ากลุ่มนั้นไม่สามารถดำเนินกิจกรรมได้ โดยการให้คำแนะนำ ปรึกษาชี้แนะ

- การเน้นที่รางวัลมากกว่าการลงโทษ ผู้สอนกล่าวยกย่องชมเชยผู้เรียนทันทีทันเหตุการณ์ในชั้นเรียน หลีกเลี่ยงการตำหนิ ติ ลงโทษผู้เรียนต่อหน้าเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

- การสอบ ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาการวัดและประเมินผล ผู้สอนให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับ วัน เวลา เนื้อหา และแนวทางการสอบ รวมถึงให้ข้อมูลป้อนกลับและรู้ความก้าวหน้าของตนจากผลการสอบ

3) ความสนใจ ผู้สอนจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ดังนี้

- จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ผู้สอนจัดเนื้อหาการสอนตามลำดับและจากง่ายไปยาก คือ ตั้งแต่การสืบพันธุ์ พัฒนาการของทารกในครรภ์ การตั้งครรภ์ การคลอด ภายหลังคลอดและทารกแรกเกิด พร้อมทั้งให้ตัวอย่าง กรณีศึกษาที่ผู้เรียนคุ้นเคย เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

- เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยรู้มาก่อน ผู้สอนจูงใจผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนก่อนที่จะเริ่มต้นสอนในแต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและเชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่ผู้เรียนเคยรู้มาก่อน หรือจากที่เรียนในครั้งก่อน โดยจัดกิจกรรม กรณีศึกษาให้สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนเคยรู้มาก่อน

- สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่น่าสนใจ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เข้าใจเหมาะสมและน่าสนใจ เตรียมและทดสอบสื่อการสอนทุกชนิดก่อนใช้จริงให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้ เลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาทั้งแผ่นใส power point, CD-ROM และ VDO เปลี่ยนสิ่งที่เข้าใจเสมอไม่ซ้ำซาก สื่อการสอนมีความชัดเจน เช่น ตัวหนังสือในแผ่นใสหรือ power point ชัดเจนและอ่านง่าย กรณีศึกษา สถานการณ์ปัญหา และสถานการณ์จำลองน่าสนใจ เอกสารประกอบการสอนมีเนื้อหาถูกต้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์รายวิชา

- สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผ่อนคลาย ไม่คุกคาม ผู้สอนจัดบรรยากาศของห้องเรียนให้มีลักษณะที่อบอุ่น ผ่อนคลาย ไม่คุกคามหรือขู่เข็ญ ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก ตื่นเต้น เข้าใจ และเกิดความไว้วางใจในผู้สอนว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนไม่พึงปรารถนา เช่น เสียงรบกวน อากาศถ่ายเทไม่สะดวก ผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมโดยจัดเตรียมหนังสือ เอกสาร ตำรา เอกสารประกอบการสอน และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ฯลฯ ให้เพียงพอ สำหรับผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

- มีส่วนร่วมในกิจกรรมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การดำเนินกิจกรรม การวัดและประเมินผล ผู้สอนจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นในบทบาทของประธาน เลขานุการ ฯลฯ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระเต็มที่ภายในกลุ่มเล็กและในชั้นเรียน

4) **ความท้าทาย** เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนดำเนินการเพื่อให้เกิดความท้าทายความสามารถของผู้เรียน ดังนี้

- จัดกิจกรรมที่มีความยากเหมาะสมกับความสามารถ ผู้สอนจัดกิจกรรม กรณีศึกษา สถานการณ์ปัญหาให้ผู้เรียนทำกิจกรรมนั้นในลักษณะที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่มีความยากปานกลาง ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สึกเบื่อกว่างานนั้นง่ายเกินไป หรือหมดกำลังใจที่จะทำงานเมื่อรู้สึกรู้สึกว่างานนั้นยากเกินไป ในการกระทำให้บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จได้

- การใช้คำถามหรือให้แกไขปัญหา ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นความคิดและท้าทายความสามารถของผู้เรียนในระหว่างการสอนและขณะทำกิจกรรมกลุ่ม โดยเริ่มคำถามนำเรื่องให้ผู้เรียนสามารถตอบได้ รวมทั้งการให้แกไขปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดโดยให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม

- ให้ข้อมูลใหม่ๆ ที่ขัดแย้งกับความเชื่อเก่า เสนอสิ่งที่ไม่กระจ่างหรือสลับซับซ้อน ผู้สอนชี้แจง อธิบายเนื้อหาที่สลับซับซ้อนให้กับผู้เรียน เพื่อให้มีความเข้าใจที่กระจ่างชัดเจนและถูกต้อง พร้อมทั้งให้ข้อมูลใหม่ๆ ที่ขัดแย้งกับความเชื่อเก่าของผู้เรียนในลักษณะที่กลมกลืนในระหว่างสอนและทำกิจกรรม ผู้เรียนไม่เกิดความรู้สึกที่ขัดแย้งและไม่เห็นด้วย

5.3 **ชั้นการประเมินผล** หลังจากที่ผู้สอน ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมในแต่ละแผนการสอนแล้ว การประเมินผลจะดำเนินการอย่างครอบคลุมทั้งในด้านความรู้ กระบวนการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ทักษะการปฏิบัติการพยาบาล และระดับแรงจูงใจในพุทธิปัญญา โดยพิจารณาดังนี้

5.3.1 **ด้านความรู้และกระบวนการเรียนรู้** ผู้สอนประเมินผู้เรียนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอบกลางภาคและสอบปลายภาค โดยใช้แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือกและแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ และประเมินกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในการเรียน ขณะทำกิจกรรมและผลงาน โดยประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเรียนและขณะทำกิจกรรม จากการทำผู้สอนผู้สังเกตประเมินผู้เรียน ผู้เรียนประเมินตนเอง และประเมินจากสมาชิกในกลุ่ม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรม และแบบประเมินตนเองของผู้เรียน ภายหลังเรียนและทำกิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง

5.3.2 ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ผู้สอนประเมินผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนแต่ละคนตอบแบบวัดระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน และพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร ภายหลังจากกิจกรรมกลุ่ม โดยประเมินสัปดาห์เว้นสัปดาห์

5.3.3 เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ผู้สอนประเมินผู้เรียนภายหลังจากเสร็จสิ้นการสอน โดยให้ผู้เรียนตอบแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 4 ด้าน คือ 1) การยอมรับจากสังคม 2) ลักษณะวิชาชีพ 3) การปฏิบัติงาน และ 4) ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ

5.3.4 ทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ผู้สอนประเมินทักษะการปฏิบัติการพยาบาลของผู้เรียนในสถานการณ์จำลองที่กำหนด ในระหว่างการสอน เกี่ยวกับ

1) การพยาบาลมารดาในระยะตั้งครรภ์ โดยใช้แบบวัดการชักประวัติและการตรวจครรภ์

2) การพยาบาลมารดาในระยะคลอด โดยใช้แบบวัดเตรียมผู้คลอดและการทำคลอด

และเมื่อสิ้นสุดการสอนประเมินทักษะการปฏิบัติการพยาบาล เรื่อง การพยาบาลมารดาในระยะหลังคลอด โดยใช้แบบวัดการพยาบาลมารดาหลังคลอดและทารกแรกเกิด

5.3.5 ด้านแรงจูงใจ ผู้สอนประเมินระดับแรงจูงใจของผู้เรียน โดยใช้แบบวัดแรงจูงใจภายหลังจากกิจกรรมกลุ่ม โดยประเมินสัปดาห์เว้นสัปดาห์

6. การนำระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาไปใช้

6.1 ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา มีจุดเน้นที่สำคัญ คือ การจูงใจนักศึกษาในการเรียน ด้วยปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาทั้ง 4 ลักษณะ คือ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความวิตกกังวล ความสนใจ และความท้าทาย โดยใช้รูปแบบการสอนที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ร่วมกันอภิปราย ใช้ปัญหาเป็นหลัก กรณีศึกษา และการสืบสอบ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งใช้เนื้อหาสาระทางด้านพยาบาลมารดาและทารก ดังนั้นระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญานี้สามารถนำไปใช้กับเนื้อหาทางการพยาบาลด้านอื่นๆ ได้

6.2 ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ที่สร้างขึ้น มุ่งส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ระบบการเรียนการสอนนี้จึง

เหมาะสมกับรายวิชา ที่นักศึกษาสามารถบูรณาการการเรียนรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติการพยาบาลได้

6.3 การประเมินกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาดำเนินเป้าหมายและความคาดหวังในการเรียนแต่ละครั้ง มีการเปรียบเทียบระดับการเรียนรู้ในการเรียนครั้งต่อไป

6.4 การประเมินผล พิจารณาให้ระดับคะแนนแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน และเมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน ทั้งด้านสติปัญญา และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งมีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนในการวัดผล

6.5 การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษา จะพิจารณาจากผลงานกลุ่ม และความสามารถของนักศึกษาแต่ละคนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันกำหนดไว้ในการเรียนการสอน

เพื่อความสะดวกและชัดเจนในการนำระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาไปใช้ ผู้วิจัยได้สรุปเป็นขั้นตอนการใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาที่ครอบคลุมแรงจูงใจในพุทธิปัญญาทั้ง 4 ลักษณะ กิจกรรม/บทบาทผู้สอน กิจกรรม/บทบาทผู้เรียน อุปกรณ์/เอกสาร ในแต่ละขั้นตอนของการสอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นดำเนินการ ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอนและขั้นสรุป 3) ขั้นประเมินผล ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 สรุปขั้นตอนการใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

ขั้นตอน	แรงจูงใจในพุทธิปัญญา	กิจกรรม/บทบาทผู้สอน	กิจกรรม/บทบาทผู้เรียน	อุปกรณ์/เอกสาร
1. เตรียมการ	<p>ความสนใจ</p> <p>- มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน</p> <p>ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ</p> <p>- การกำหนดจุดมุ่งหมาย - การตั้งระดับความมุ่งหวัง</p> <p>ความท้าทาย</p> <p>- เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับความสามารถผู้เรียน</p> <p>ลดความวิตกกังวล</p> <p>- ชี้แจงรายละเอียดของการเรียน</p>	<p>- ศึกษาหลักสูตร</p> <p>- จัดทำรายวิชา</p> <p>- วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของรายวิชา</p> <p>- กำหนดลักษณะการจัดการเรียนการสอน</p> <p>- จัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>- ให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังในการเรียนรู้</p> <p>- ประชุมนิเทศนักศึกษาในการเรียน</p>	<p>ร่วมตกลงในการจัดการเรียนการสอน</p> <p>กำหนดเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังในการเรียนรู้</p> <p>ให้ข้อมูลส่วนตัวผู้เรียน</p> <p>รับฟังรายละเอียดของการเรียน</p>	<p>หลักสูตร</p> <p>ประมวลรายวิชา</p> <p>ตารางวิเคราะห์รายวิชา</p> <p>เอกสารประกอบการสอน</p> <p>เอกสารบันทึกเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังในการเรียนรู้</p> <p>แบบสำรวจข้อมูลส่วนตัวผู้เรียน</p>
2. ดำเนินการ 2.1 ขั้นนำ	<p>ความสนใจ</p> <p>- เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยรู้มาก่อน</p> <p>- สื่อวัสดุอุปกรณ์น่าสนใจ</p> <p>ความท้าทาย</p> <p>- การใช้คำถาม</p> <p>ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ</p> <p>- การกำหนดจุดมุ่งหมาย - การตั้งระดับความมุ่งหวัง</p> <p>ลดความวิตกกังวล</p> <p>- บอกวัตถุประสงค์ของการเรียน</p>	<p>- ทบทวนความรู้เดิมโดยให้ตอบแบบทดสอบ จับคู่อภิปราย ตั้งคำถามสุ่มเลือก</p> <p>นักศึกษาตอบ ให้แสดงความคิดเห็น ให้ชมวิดีโอ</p> <p>- ให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายและความคาดหวังในการเรียนแต่ละครั้ง</p> <p>- อธิบายวัตถุประสงค์ของการเรียนและการทำกิจกรรม</p>	<p>ตอบแบบทดสอบ ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น</p> <p>ตอบแบบประเมินตนเองของผู้เรียนก่อนเรียน</p> <p>ทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนและการทำกิจกรรม</p>	<p>แบบทดสอบ</p> <p>วิดีโอ</p> <p>แบบประเมินตนเองของผู้เรียน</p> <p>Power point</p> <p>แผ่นใส</p>

ขั้นตอน	แรงจูงใจในพุทธปัญญา	กิจกรรม/บทบาทผู้สอน	กิจกรรม/บทบาทผู้เรียน	อุปกรณ์/เอกสาร
2.2 ขั้นสอน	<p>ความสนใจ</p> <p>- สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เหมาะสม ชัดเจนและน่าสนใจ</p> <p>- มีส่วนร่วมในกิจกรรมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p> <p>- สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผ่อนคลาย</p> <p>ความท้าทาย</p> <p>- จัดกิจกรรมที่มีความยากเหมาะสมกับความสามารถ</p> <p>- การใช้คำถามหรือให้แก้ไขปัญหา</p> <p>- เสนอสิ่งที่ไม่กระจ่างหรือสับสนซับซ้อน</p>	<p>- บรรยาย สาธิต ให้ชมวิดีโอ</p> <p>เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม แสดงความคิดเห็น</p> <p>- ให้อ่านและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาในการทำกิจกรรม</p> <p>- แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-7 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่เรียนเก่ง ปานกลางและเรียนอ่อน ให้เลือกประธานเลขานุการ</p> <p>- ให้แต่ละกลุ่มจับสลากเลือกกรณีศึกษาหรือชุดคำถามร่วมกันศึกษากิจกรรมที่ได้รับ มีการวิเคราะห์ปัญหา กำหนดสมมติฐาน จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ และแนวทางการแก้ไขปัญหา มีการสืบสอบข้อมูล เพื่อการวินิจฉัยและวางแผนให้คำแนะนำ</p> <p>- ใช้คำถามกระตุ้นให้นักศึกษาคิดและตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>- บรรยาย สาธิต ให้ชมวิดีโอ</p> <p>- สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษาในการเรียนและขณะทำกิจกรรม</p>	<p>ซักถาม แสดงความคิดเห็น</p> <p>เลือกใช้ทรัพยากรที่จำเป็นตามความต้องการ</p> <p>แบ่งกลุ่ม เลือกประธาน เลขานุการ</p> <p>ร่วมกันอภิปราย วิเคราะห์ปัญหา สืบสอบข้อมูล</p> <p>ตอบคำถาม</p> <p>บันทึกพฤติกรรมของตนเองและสมาชิกในกลุ่มขณะทำกิจกรรม</p>	<p>หุ่นจำลอง วิดีโอ</p> <p>Power point</p> <p>แผ่นใส</p> <p>ฟิลิปชาร์ท แผ่นใส หนังสือ ปากกา</p> <p>เอกสาร อุปกรณ์</p> <p>กรณีศึกษา ข้อมูล การสืบสอบ ชุดคำถาม คำตอบ</p> <p>แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรม</p>

ขั้นตอน	แรงจูงใจในพุทธปัญญา	กิจกรรม/บทบาทผู้สอน	กิจกรรม/บทบาทผู้เรียน	อุปกรณ์/เอกสาร
	<p>ลดความวิตกกังวล</p> <p>-บอกขั้นตอนและวิธีการ ทำกิจกรรม</p> <p>-การตอบสนองและให้ ความช่วยเหลือผู้เรียน</p> <p>-การชมและให้กำลังใจ</p> <p>-การเน้นที่รางวัลมากกว่า การลงโทษ</p> <p>ความเป็นไปได้ของ ความสำเร็จ</p> <p>-การกำหนดจุดมุ่งหมาย</p> <p>-การตั้งระดับความมุ่งหวัง</p> <p>-รับรู้ความสามารถของ ตนเอง</p> <p>-ให้ข้อมูลป้อนกลับ และ รู้ความก้าวหน้าของตน</p>	<p>-ชี้แจงขั้นตอนและระยะเวลา การทำกิจกรรม</p> <p>-ให้ความสนใจต่อข้อซักถาม ความคิดเห็นของนักศึกษา</p> <p>-ให้คำแนะนำ ปรีกษา และ ความช่วยเหลือขณะทำกิจ กรรม และนำเสนอผลงาน</p> <p>-ให้คำชม กำลังใจ รางวัล เมื่อนักศึกษาตอบคำถาม นำเสนอผลงาน</p> <p>-ให้นักศึกษากำหนดจุดมุ่ง หมายในการเรียนรู้ขณะทำ กิจกรรม</p> <p>-ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผล งาน วิเคราะห์กระบวนการ กลุ่มและผลการเรียนรู้ที่ได้ รับ</p> <p>-ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศีก ษาในแต่ละกลุ่มที่นำเสนอ ผลงาน</p> <p>-ให้นักศึกษาทุกคนตอบ แบบวัดแรงจูงใจในพุทธ ปัญญา แบบวัดพฤติกรรม การสื่อสาร แบบวัดระดับ การยอมรับซึ่งกันและกัน</p>	<p>ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ การทำกิจกรรม</p> <p>ขอคำปรึกษาและความ ช่วยเหลือ</p> <p>ร่วมตัดสินใจให้และรับ มอบรางวัล</p> <p>กำหนดจุดมุ่งหมายในการ เรียนรู้ขณะทำกิจกรรม</p> <p>นำเสนอผลงาน วิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม</p> <p>ตอบแบบวัดแรงจูงใจใน พุทธปัญญา</p> <p>แบบวัดพฤติกรรมการสื่อ สาร แบบวัดระดับการ ยอมรับซึ่งกันและกัน</p>	<p>ใบประเมินผลราย งานกลุ่มและการ นำเสนอ</p> <p>แบบวัดแรงจูงใจ ในพุทธปัญญา</p> <p>แบบวัดพฤติกรรม การสื่อสาร แบบ วัดระดับการยอมรับ ซึ่งกันและกัน</p>
2.3 ขั้นสรุป	<p>ความสนใจ</p> <p>-สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เหมาะ สม ชัดเจน และน่าสนใจ</p> <p>-มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยน เปลี่ยนความคิดเห็น</p>	<p>-สรุป โดยการอธิบายเพิ่ม เติม สาริต ให้ชมวิดีโอ</p> <p>-เปิดโอกาสให้นักศึกษาซัก ถามและแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น</p>	<p>ซักถามและแสดงความ คิดเห็น</p>	<p>หุ่นจำลอง วิดีโอ</p> <p>Power point</p> <p>แผ่นใส</p>

ขั้นตอน	แรงจูงใจในพุทธิปัญญา	กิจกรรม/บทบาทผู้สอน	กิจกรรม/บทบาทผู้เรียน	อุปกรณ์/เอกสาร
	<p>ความท้าทาย</p> <p>-ใช้คำถามที่กระตุ้นความคิดและท้าทายความสามารถของผู้เรียน</p> <p>ลดความวิตกกังวล</p> <p>-การชม ให้กำลังใจและตอบสนองต่อคำถาม ข้อคิดเห็นของนักศึกษา</p> <p>-บอกวัน เวลา และรายละเอียดการทดสอบ</p> <p>ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ</p> <p>-การบรรลุเป้าหมายและระดับความคาดหวัง</p>	<p>-ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาคิดและตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>-แจ้งกำหนดวัน เวลา และรายละเอียดการทดสอบ ทักษะการปฏิบัติการ พยาบาล และการสอบข้อเขียน</p> <p>-ให้นักศึกษาประเมินตนเอง ภายหลังเรียนในแต่ละครั้ง</p>	<p>ตอบคำถาม</p> <p>เตรียมตัวสำหรับการทดสอบทักษะการปฏิบัติการ พยาบาล และการสอบข้อเขียน</p> <p>ประเมินตนเองภายหลังเรียน</p>	<p>ใบประเมินการทดสอบทักษะการปฏิบัติการ พยาบาล</p> <p>แบบประเมินตนเองของผู้เรียน</p>
3. ประเมินผล	<p>ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ</p> <p>-รู้ความก้าวหน้าและความสามารถของตนเอง</p> <p>ความท้าทาย</p> <p>-สถานการณ์จำลองที่กำหนดมีความยากเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน</p> <p>ลดความวิตกกังวล</p> <p>- บอกรายละเอียดการประเมินทักษะการปฏิบัติการ พยาบาล</p> <p>ความสนใจ</p> <p>- อุปกรณ์ และหุ่นจำลองเหมาะสม ลักษณะคล้ายจริง</p>	<p>-ประเมินความรู้ของผู้เรียน จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการสอบกลางภาคและสอบปลายภาค</p> <p>-ประเมินทักษะการปฏิบัติการ พยาบาล ในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด ในสถานการณ์จำลองที่กำหนด</p> <p>-ประเมินการจัดการเรียนการสอน</p> <p>-ประเมินสัมพันธภาพระหว่างบุคคล สัปดาห์วัน สัปดาห์ ภายหลังที่ทำการกลุ่ม</p> <p>-ประเมินเจตคติต่อวิชาชีพ การพยาบาลภายหลังที่เสร็จสิ้นการสอน</p>	<p>ทำแบบทดสอบปรนัย และแบบทดสอบอัตนัย ประยุกต์ในการสอบกลางภาคและปลายภาค</p> <p>ปฏิบัติการพยาบาลใน ระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด</p> <p>ตอบแบบประเมินการจัดการเรียนการสอน</p> <p>ตอบแบบวัดพฤติกรรม การสื่อสาร แบบวัดระดับ การยอมรับซึ่งกันและกัน</p> <p>ตอบแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล</p>	<p>แบบทดสอบปรนัย แบบทดสอบอัตนัย ประยุกต์ แบบวัดการซักประวัติและการตรวจครรภ์ แบบวัดเตรียมผู้คลอดและการทำคลอด แบบวัดการพยาบาลมารดา หลังคลอดและทารกแรกเกิด แบบวัดพฤติกรรม การสื่อสาร แบบวัดระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล</p>

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

ก่อนการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ผู้วิจัยให้ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองทุกคน บันทึกข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวในแบบสำรวจข้อมูลส่วนตัว ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนก่อนการใช้ระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยรู้จักผู้เรียน เป็นรายบุคคลดีขึ้น และเป็นฐานข้อมูลที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิ ปัญญา ดังรายละเอียดที่นำเสนอต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน

ประเด็น	ความถี่/ราย	ร้อยละ
1. สถานที่พักของนักศึกษาในปัจจุบัน		
• หอพักวิทยาลัยเซนต์หลุยส์	26	74.29
• บ้าน/หอพักภายนอกวิทยาลัยฯ	9	25.71
รวม	35	100.00
2. ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา		
• กรุงเทพฯและปริมณฑล (นนทบุรี)	7	20.00
• ภาคเหนือ (น่าน,แพร่,เชียงใหม่,ตาก)	4	11.43
• ภาคกลาง (สระบุรี,ลพบุรี,นครนายก,ฉะเชิงเทรา,สระแก้ว)	7	20.00
• ภาคตะวันออก (ชลบุรี,จันทบุรี)	2	5.71
• ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ศรีสะเกษ,ร้อยเอ็ด,หนองคาย,กาฬสินธุ์,อุบลราชธานี,ขอนแก่น,บุรีรัมย์,นครราชสีมา,มหาสารคาม)	14	40.00
• ภาคใต้ (สุราษฎร์ธานี)	1	2.86
รวม	35	100.00
3. ผลการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสม = GPA)		
• 2.00-2.50	4	11.43
• 2.51-3.00	12	34.29
• 3.01-3.50	16	45.71
• 3.51-4.00	3	8.57
รวม	35	100.00

ตารางที่ 12 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน
(ต่อ)

ประเด็น	ความถี่/ราย	ร้อยละ
4. เหตุจูงใจที่ทำให้เลือกเรียนพยาบาล		
● ต้องการช่วยเหลือผู้ที่เจ็บป่วย ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้	21	38.89
● ชอบวิชาชีพการพยาบาล	18	33.34
● ครอบครัวและญาติสนับสนุนให้เรียน	11	20.37
● เป็นอาชีพที่มั่นคง และมีเกียรติ	2	3.70
● ต้องการนำความรู้ทางการพยาบาลมาประยุกต์ใช้กับครอบครัว	1	1.85
● ได้เห็นการทำงานของพยาบาล	1	1.85
รวม	54	100.00
5. ความมั่นใจที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จ		
● มั่นใจมากที่สุด	3	8.57
● มั่นใจมาก	24	68.57
● มั่นใจพอสมควร	8	22.86
รวม	35	100.00
6. สิ่งที่ทำให้ศึกษามีกำลังใจในการเรียน		
● พ่อ-แม่ และครอบครัว	32	57.14
● เพื่อน อาจารย์และคนรอบข้าง	11	19.64
● ตนเอง	6	10.72
● อนาคตที่จะเรียนให้สำเร็จในวิชาชีพนี้	5	8.93
● ผลการเรียนที่ดีและความรักในสถาบัน	2	3.57
รวม	56	100.00
7. สิ่งที่นักศึกษามีใจมากที่สุดในชีวิต		
● สอบติดและได้เข้ามาเรียนพยาบาล	20	52.63
● ทำให้พ่อแม่ภูมิใจเมื่อเรียนจบ มีงานทำ มีเงินเดือนที่ดี เลี้ยงพ่อ-แม่ และส่งน้องเรียน	8	21.05
● อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ได้รับความรักจากครอบครัว ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	5	13.16
● เป็นลูกที่อยู่ในโอวาทของพ่อ-แม่ ไม่เคยทำให้เสียใจหรือผิดหวัง	4	10.53
● เกิดมาอวัยวะสมบูรณ์ ครบ 32 ประการ	1	2.63
รวม	38	100.00

ตารางที่ 12 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน
(ต่อ)

ประเด็น	ความถี่/ราย	ร้อยละ
8. นักศึกษามีวิธีการเพื่อลดความเครียด ความวิตกกังวล		
• ฟังเพลง ร้องเพลง และเล่นดนตรี	27	28.13
• พูดคุยกับพ่อ-แม่ ครอบครัวและเพื่อน	21	21.88
• เล่นกีฬา	10	10.42
• อ่านหนังสือที่ชอบ	9	9.37
• ดูภาพยนตร์ โทรทัศน์	9	9.37
• นอน	9	9.37
• ทำจิตใจให้สบาย หาเหตุผลมาหักล้าง	6	6.25
• หากิจกรรมทำ (จัดตู้เสื้อผ้า, วาดรูป, เดินเที่ยว, ดูต้นไม้)	5	5.21
รวม	96	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่พักในหอพักวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 เหตุจูงใจที่ทำให้เลือกเรียนพยาบาล เนื่องจากต้องการช่วยเหลือผู้ที่เจ็บป่วย ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา เนื่องจากชอบวิชาชีพการพยาบาล จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 มีความมั่นใจมากที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 68.57 และสิ่งที่นักศึกษาภูมิใจมากที่สุดในชีวิต คือ สอบติดและได้เข้าเรียนพยาบาล จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมา คือ ทำให้พ่อ-แม่ภูมิใจเมื่อเรียนจบ มีงานทำ มีเงินเดือนที่ดี เลี้ยงพ่อ-แม่และส่งน้องเรียน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 นักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการเพื่อลดความเครียด ความวิตกกังวล โดยการฟังเพลง ร้องเพลงและเล่นดนตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 28.13 รองลงมา คือ พูดคุยกับพ่อ-แม่ ครอบครัวและเพื่อน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88

ตารางที่ 13 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนเข้าสู่ระบบ
การเรียนการสอน

ประเด็น	ความถี่/ราย	ร้อยละ
1. ความคาดหวังต่อการเรียนที่วิทยาลัยเซนต์หลุยส์		
● เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะเป็นพยาบาลที่เต็มเปี่ยมด้วยความสามารถ เป็นที่ยอมรับในสถาบันพยาบาลอื่นๆ	คุณธรรม 18	36.00
● เรียนให้สำเร็จและดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	11	22.00
● เมื่อเรียนสำเร็จแล้วได้งานที่ดีทำตรงตามที่เรียน	11	22.00
● จะได้รับการสอนที่มีประสิทธิภาพ	5	10.00
● เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะสามารถนำวิชาที่เรียนไปใช้ได้ถูกต้องกับการดูแลผู้ป่วย	4	8.00
● ได้รับการปลูกฝังความดีงามด้านคุณธรรม	1	2.00
รวม	50	100.00
2. การตั้งเป้าหมายในการเรียน		
● ตั้งใจเรียนให้เต็มที่ สำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปี	17	36.17
● เรียนให้ดีที่สุด ประสบผลสำเร็จในการเรียน	12	25.53
● ผลการเรียนเป็นที่น่าพอใจและภูมิใจต่อพ่อ-แม่ และตัวเอง สามารถศึกษาต่อปริญญาโทได้	9	19.15
● รู้จักประยุกต์ความรู้ใช้กับสถานการณ์จริงในวิชาชีพ และชีวิตประจำวัน	6	12.76
● เรียนให้สูงที่สุด เพื่อที่จะมีงานที่ดีทำ	2	4.26
● มีความก้าวหน้าทั้งการเรียนรู้ด้านสติปัญญาและคุณธรรม	1	2.13
รวม	47	100.00
3. การปฏิบัติของนักศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน		
● เอาใจใส่และตั้งใจเรียน ไม่หลับ ไม่คุย	31	34.83
● ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนที่เรียน	27	30.34
● มีความพยายาม อดทน และกระตือรือร้นในการเรียน	11	12.36
● มีวินัย รับผิดชอบ รู้หน้าที่ของตนเองและมีคุณธรรม	5	5.62
● ใฝ่รู้ ค้นคว้าหาความรู้	4	4.49
● ทำความเข้าใจในบทเรียน	4	4.49
● นึกถึงความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะตามมา	2	2.25
● จัดทำตารางการอ่านหนังสือ	2	2.25
● ทำแบบฝึกหัดและบันทึกย่อเป็นความเข้าใจของตนเอง	2	2.25
● พักผ่อนให้เพียงพอ	1	1.12
รวม	89	100.00

ตารางที่ 13 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนเข้าสู่ระบบการ
เรียนการสอน (ต่อ)

ประเด็น	ความถี่/ราย	ร้อยละ
4. พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกที่บ่งบอกถึงความตั้งใจและความสนใจในการเรียน		
• ตั้งใจฟังอาจารย์สอน	18	26.47
• อ่านทบทวน	17	25.00
• ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงเวลา	7	10.29
• เข้าห้องสมุดค้นคว้า หาความรู้ อ่านหนังสือเพิ่มเติม	6	8.83
• ไม่หลับ ไม่คุย	6	8.83
• เตรียมอ่านหนังสือก่อนสอบ	4	5.88
• เข้าเรียนทุกครั้งและตรงต่อเวลา	4	5.88
• ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ท่องคำศัพท์และฟังเทปบันทึก	3	4.41
• เขียนย่อเนื้อหาสำคัญ ๆ ของแต่ละวิชา	2	2.94
• ชักถามอาจารย์	1	1.47
รวม	68	100.00
5. เพื่อนมีส่วนหรือวิธีดำเนินการเพื่อช่วยในการเรียนของนักศึกษา		
• ช่วยติว และอธิบายในส่วนที่ไม่เข้าใจ	22	36.67
• ช่วยกระตุ้นให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น	20	33.33
• ช่วยให้คำปรึกษา แนะนำ เป็นกำลังใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	18	30.00
รวม	60	100.00
6. ปัญหาหรือสิ่งที่ทำให้นักศึกษารู้สึกอึดอัด คับข้องใจที่เกี่ยวกับการเรียน		
• เรียนไม่เข้าใจ	11	26.19
• อ่านหนังสือไม่ทัน	7	16.67
• เนื้อหาที่เรียนเยอะมาก ไม่ค่อยมีเวลาทบทวนเนื่องจากสอบติด ๆ กัน	7	16.67
• ฟังไม่ทันอาจารย์สอน มีปัญหาแล้วไม่กล้าถามอาจารย์	5	11.91
• ความไม่ชอบในวิชาเรียนบางวิชา ทำให้ได้คะแนนน้อย	4	9.52
• ไม่มีสมาธิ เวลาอ่านหนังสือ จำไม่ได้	4	9.52
• เรียนไม่ทันเพื่อน มีพื้นฐานจากโรงเรียนระดับมัธยมไม่แน่น	1	2.38
• แบ่งเวลาไม่ดี	1	2.38
• เพื่อนที่คุยกันเสียงดัง ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง	1	2.38
• ผู้เรียนจำนวนมากเกินไปในชั้นเรียน	1	2.38
รวม	42	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อการเรียนที่วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ คือ เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะเป็นพยาบาลที่เต็มเปี่ยมด้วยความสามารถ คุณธรรม เป็นที่ยอมรับในสถาบันพยาบาลอื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมา คือ เรียนให้สำเร็จและดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และเมื่อสำเร็จแล้วได้งานที่ดี ทำตรงตามที่เรียน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 มีการตั้งเป้าหมายในการเรียน คือ ตั้งใจเรียนให้เต็มที่ สำเร็จการศึกษาภายใน 4 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 ซึ่งการปฏิบัติของนักศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนส่วนใหญ่ คือ เอาใจใส่และตั้งใจเรียน ไม่หลับ ไม่คุย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.83 รองลงมา คือ ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนที่เรียน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30.34 พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกที่บ่งบอกถึงความตั้งใจและความสนใจในการเรียน ส่วนใหญ่ คือ ตั้งใจฟังอาจารย์สอน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 รองลงมา คือ อ่านทบทวน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ทั้งนี้เพื่อนมีส่วนร่วมหรือวิธีดำเนินการเพื่อช่วยในการเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ช่วยติวและอธิบายในส่วนที่ไม่เข้าใจ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 นอกจากนี้ปัญหาหรือสิ่งที่ทำให้นักศึกษารู้สึกอึดอัด คับข้องใจที่เกี่ยวกับการเรียน ส่วนใหญ่ คือ เรียนไม่เข้าใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 รองลงมา คือ อ่านหนังสือไม่ทัน เนื้อหาที่เรียนเยอะมาก ไม่มีเวลาทบทวน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
ก่อนเข้าสู่ระบบการเรียนการสอน

ประเด็น	ความถี่/ราย	ร้อยละ
1. ลักษณะผู้สอนที่นักศึกษาต้องการ		
• มีอารมณ์ แจ่มใส มีชีวิตชีวา ใจเย็น ไม่เครียด	20	19.61
• ใจดี เป็นกันเอง และมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	18	17.65
• มีเหตุผล เข้าใจนักศึกษา ไม่ดูถูกผู้เรียน ให้ความเอื้ออาทรนักศึกษา ชักตามได้เมื่อสงสัย	17	16.67
• มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ให้ความรู้กับผู้เรียนอย่างเต็มที่	14	13.73
• พูดจาไพเราะ ชัดเจน มีจังหวะ น่าเสียงเราะใจ ใช้คำพูดที่ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่าย	11	10.78
• มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการสอนและตรงต่อเวลา	9	8.82
• สอดแทรกสาระเนื้อหาให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของนักศึกษาในการรับรู้	6	5.88
• มีความรู้ ความสามารถทันโลก ทันเหตุการณ์ทั้งความคิดและการสอน	5	4.90
• เป็นตัวอย่างที่ดี มีคุณธรรม	2	1.96
รวม	102	100.00
2. วิธีการสอนที่ทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ดี		
• สอนสนุก ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป พร้อมอธิบายอย่างละเอียด	22	26.83
• เน้นเนื้อหาที่สำคัญ ตรงประเด็น	17	20.73
• ยกตัวอย่างประกอบ	13	15.85
• มีการสาธิต หรือให้เห็นสภาพจริงในสิ่งที่ต้องปฏิบัติในวิชาชีพ	8	9.75
• ใช้สื่อการสอนที่ดี เหมาะสมกับเนื้อหา ชัดเจนและหลากหลาย	7	8.54
• นักศึกษามีส่วนร่วมในลักษณะการถาม-ตอบ การทำกิจกรรมและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้า หาความรู้	7	8.54
• มีเอกสารประกอบการสอน ละเอียด ชัดเจน	3	3.66
• อธิบายโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย	3	3.66
• ใช้วิธีการสอนที่แปลกใหม่	2	2.44
รวม	82	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะผู้สอนที่นักศึกษาต้องการ คือ มีอารมณ์แจ่มใส มีชีวิตชีวา ใจเย็น ไม่เครียด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.61 รองลงมาเป็นคนใจดี เป็นกันเอง และมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับ

ผู้เรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ส่วนวิธีการสอนที่ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจบทเรียนได้ดี คือ สอนสนุก ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป พร้อมอธิบายอย่างละเอียด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 26.83 รองลงมา คือ เน้นเนื้อหาที่สำคัญ ตรงประเด็น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.73

ตารางที่ 15 การกำหนดเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองในการเรียนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก ก่อนการทดลอง

ประเด็น	ความถี่/ ราย	ร้อยละ
1. การกำหนดเป้าหมายในการเรียนวิชานี้		
● จะตั้งใจเรียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหา มีความรู้	25	64.10
● สามารถปฏิบัติทักษะต่างๆ ได้ถูกต้อง	7	17.95
● เพื่อพัฒนาความรู้ เจตคติต่อการเป็นพยาบาลวิชาชีพ	3	7.69
● ประสบความสำเร็จในการเรียนและการปฏิบัติ	2	5.13
● มีความรู้ไปใช้ในการสอบวัดความรู้	2	5.13
รวม	39	100.00
2. สิ่งที่นักศึกษาคาดหวังในการเรียนวิชานี้		
● นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติต่อตนเองและให้ความรู้กับผู้อื่น	28	38.89
● ต้องการเรียนให้เข้าใจ ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ สำหรับการเรียนในปีต่อไป	24	33.33
● นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบวิชาชีพ พัฒนาการพยาบาลต่อไป	15	20.83
● มีทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการพยาบาล	3	4.17
● มีเจตคติที่ดีต่อการพยาบาล	1	1.39
● ทำคะแนนได้สูง	1	1.39
รวม	72	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่าก่อนการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก คือ จะตั้งใจเรียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหา มีความรู้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 64.10 และสิ่งที่นักศึกษากลุ่มทดลองส่วนใหญ่คาดหวังในการเรียนวิชานี้ คือ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติต่อตนเองและให้ความรู้กับผู้อื่น จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คือ ต้องการเรียนให้เข้าใจ ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ สำหรับการเรียนในปีต่อไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

จากการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยนำเสนอผลการทดลองเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t-value
		\bar{X}	S.D.	
ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	83.51	8.07	-.737
	กลุ่มควบคุม	85.00	8.77	
ระหว่างการทดลอง	กลุ่มทดลอง	91.89	12.58	1.945
	กลุ่มควบคุม	86.97	8.07	
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	96.03	8.44	3.641**
	กลุ่มควบคุม	88.29	9.33	

** p < .01

จากตารางที่ 16 พบว่า ก่อนการทดลองและระหว่างการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และหลังการทดลอง พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลองจำแนกเป็นรายด้าน

แรงจูงใจ ในพุทธิปัญญา	กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		t-value	ระหว่างการทดลอง		t-value	หลังการทดลอง		t-value
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1. ความเป็นไปได้ ของความสำเ็จ	กลุ่มทดลอง	18.89	3.23	-.520	21.31	3.62	1.885	22.40	2.80	2.037 *
	กลุ่มควบคุม	19.29	3.20		19.91	2.49		20.89	3.39	
2. ความท้าทาย	กลุ่มทดลอง	18.40	2.28	-.201	20.77	3.40	2.852 **	23.60	2.96	5.249 **
	กลุ่มควบคุม	18.51	2.47		18.71	2.58		19.89	2.96	
3. ความสนใจ	กลุ่มทดลอง	22.31	2.92	-.851	26.14	4.07	2.536 *	27.51	3.82	3.905 **
	กลุ่มควบคุม	23.00	3.77		23.83	3.78		23.91	3.89	
4. ความวิตกกังวล	กลุ่มทดลอง	23.91	2.93	-.308	23.66	5.22	-.858	22.51	3.73	-1.079
	กลุ่มควบคุม	24.20	4.64		24.63	4.19		23.60	4.64	

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 17 พบว่าก่อนการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเ็จ ความท้าทาย ความสนใจและความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเ็จและความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความท้าทายและความสนใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเ็จ ความท้าทาย และความสนใจสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 แรงจูงใจในพฤติกรรมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายด้านตามระดับคะแนน ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

แรงจูงใจ ในพฤติกรรม	ระดับคะแนน	ก่อนการทดลอง		ระหว่างการทดลอง		หลังการทดลอง	
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ	ระดับต่ำ (4-11 คะแนน)	1	2.9	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (12-19 คะแนน)	21	60.0	12	34.3	14	40.0
	ระดับสูง (20-28 คะแนน)	13	37.1	23	65.7	21	60.0
2. ความท้าทาย	ระดับต่ำ (4-11 คะแนน)	0	0	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (12-19 คะแนน)	24	68.6	8	22.9	4	11.4
	ระดับสูง (20-28 คะแนน)	11	31.4	27	77.1	31	88.6
3. ความสนใจ	ระดับต่ำ (5-14 คะแนน)	0	0	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (15-24 คะแนน)	29	82.9	11	31.4	8	22.9
	ระดับสูง (25-35 คะแนน)	6	17.1	24	68.6	27	77.1
4. ความวิตกกังวล	ระดับต่ำ (5-14 คะแนน)	0	0	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (15-24 คะแนน)	19	54.3	24	68.6	24	68.6
	ระดับสูง (25-35 คะแนน)	16	45.7	11	31.4	11	31.4

จากตารางที่ 18 พบว่าก่อนการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีคะแนนแรงจูงใจในพฤติกรรมด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย ความสนใจ และความวิตกกังวล อยู่ในระดับปานกลาง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีคะแนนแรงจูงใจในพฤติกรรมด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย และความสนใจ อยู่ในระดับสูง แต่คะแนนแรงจูงใจในพฤติกรรมด้านความวิตกกังวล นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19 แรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้านตามระดับคะแนน ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

แรงจูงใจ ในพุทธิปัญญา	ระดับคะแนน	ก่อนการทดลอง		ระหว่างการทดลอง		หลังการทดลอง	
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ	ระดับต่ำ (4-11 คะแนน)	1	2.9	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (12-19 คะแนน)	16	45.7	14	40.0	13	37.1
	ระดับสูง (20-28 คะแนน)	18	51.4	21	60.0	22	62.9
2. ความท้าทาย	ระดับต่ำ (4-11 คะแนน)	0	0	1	2.9	0	0
	ระดับปานกลาง (12-19 คะแนน)	22	62.9	19	54.3	13	37.1
	ระดับสูง (20-28 คะแนน)	13	37.1	15	42.9	22	62.9
3. ความสนใจ	ระดับต่ำ (5-14 คะแนน)	0	0	1	2.9	0	0
	ระดับปานกลาง (15-24 คะแนน)	22	62.9	21	60.0	18	51.4
	ระดับสูง (25-35 คะแนน)	13	37.1	13	37.1	17	48.6
4. ความวิตกกังวล	ระดับต่ำ (5-14 คะแนน)	1	2.9	1	2.9	1	2.9
	ระดับปานกลาง (15-24 คะแนน)	18	51.4	13	37.1	19	54.3
	ระดับสูง (25-35 คะแนน)	16	45.7	21	60.0	15	42.9

จากตารางที่ 19 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีคะแนนแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ อยู่ในระดับสูงทั้งก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง คะแนนแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความท้าทายส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางทั้งก่อนการทดลองและระหว่างการทดลอง แต่อยู่ในระดับสูงหลังการทดลอง คะแนนแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความสนใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางทั้งก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง คะแนนแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความวิตกกังวลส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ส่วนระหว่างการทดลองส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง

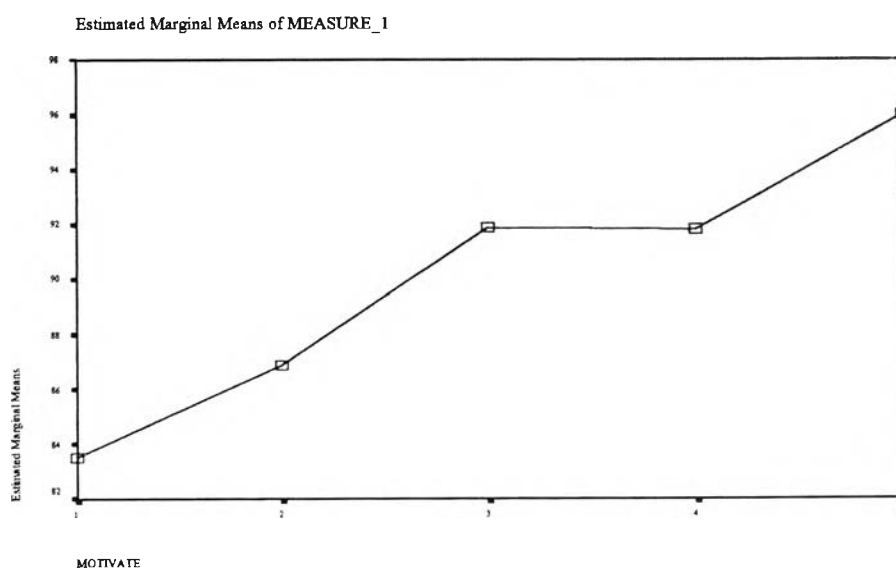
ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจในพุทธิปัญญาโดยรวมของ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลัง การทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	34	13412.320	394.480	
ระหว่างการวัด ที่เหลือ	4	3322.434	830.609	28.817**
ทั้งหมด	174	20654.72		

** p < .01

จากตารางที่ 20 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนแรงจูงใจในพุทธิปัญญา โดยรวม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แผนภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาโดยรวมของ นักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และ หลังการทดลอง

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาโดยรวมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง

การทดลอง	\bar{X}	ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง			หลังการทดลอง
			(1)	(2)	(3)	
		83.51	86.91	91.89	91.86	96.03
ก่อนการทดลอง	83.51	-	3.400	8.371**	8.343**	12.514**
ระหว่างการทดลอง(1)	86.91	-	-	4.971**	4.943**	9.114**
ระหว่างการทดลอง(2)	91.89	-	-	-	2.857	4.143*
ระหว่างการทดลอง(3)	91.86	-	-	-	-	4.171**

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 21 พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาโดยรวมสูงสุด มากกว่าก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1, ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 รองลงมา คือ ระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนการทดลองและระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 ที่นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลอง และระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกับระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาในรายด้าน
ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้งและ
หลังการทดลอง

แรงจูงใจในพุทธิ ปัญญา	ก่อนการ ทดลอง	ระหว่างการทดลอง			หลังการ ทดลอง	F
		(1)	(2)	(3)		
1. ความเป็นไปได้ของ ความสำเร็จ	18.89	19.51	21.31	20.77	22.40	10.569**
2. ความท้าทาย	18.40	19.97	20.77	22.11	23.60	40.466**
3. ความสนใจ	22.31	24.11	26.14	25.51	27.51	31.499**
4. ความวิตกกังวล	23.91	23.31	23.66	23.46	22.51	1.022

** $p < .01$

จากตารางที่ 22 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทายและความสนใจ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและระหว่างการทดลอง พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ภายหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาในรายด้านของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย ความสนใจ และ

ความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับระหว่างการทดลอง พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จและความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความท้าทายและความสนใจ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ส่วนหลังการทดลอง พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย และความสนใจมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนและผลต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองและระหว่างการทดลองทั้ง 3 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย และความสนใจสูงกว่าก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาพยาบาลจากการสอบกลางภาคเรียนและการสอบปลายภาคเรียน

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอบกลางภาคเรียน และหลังการสอบปลายภาคเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนสอบกลาง		t-value	คะแนนสอบปลาย		t-value
	ภาคเรียน (40)			ภาคเรียน (60)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
กลุ่มทดลอง	28.19	3.85		42.33	5.94	
			4.769 **			4.176 **
กลุ่มควบคุม	23.41	4.50		36.91	4.84	

** $p < .01$

จากตารางที่ 23 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยสอบกลางภาคเรียนและคะแนนเฉลี่ยสอบปลายภาคเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมของการสอบกลางภาค และปลายภาคเรียนของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นคะแนนแบบทดสอบปรนัย และคะแนนแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนแบบทดสอบ ปรนัย (36)		t-value	คะแนนแบบทดสอบ อัตนัยประยุกต์ (64)		t-value
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
	กลุ่มทดลอง	24.49	3.47	4.257 **	46.03	5.55
กลุ่มควบคุม	21.11	3.15	39.21		6.11	

** p < .01

จากตารางที่ 24 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยรวมแบบทดสอบปรนัยและคะแนนเฉลี่ยรวมแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ จากการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียนของนักศึกษาพยาบาล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสอบกลางภาคเรียน และคะแนนเฉลี่ยสอบปลายภาคเรียน ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบปรนัยและแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ ในการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ของนักศึกษาพยาบาลพิจารณา 2 ลักษณะ คือ ระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน และพฤติกรรมการสื่อสาร ดังนี้

2.1 ระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบระดับการยอมรับซึ่งกันและกันของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t-value
ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	54.37	8.43	-416
	กลุ่มควบคุม	55.14	7.04	
ระหว่างการทดลอง	กลุ่มทดลอง	57.86	5.63	.602
	กลุ่มควบคุม	56.83	8.39	
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	60.69	6.50	3.164 **
	กลุ่มควบคุม	55.26	7.79	

** p < .01

จากตารางที่ 25 พบว่าก่อนการทดลองและระหว่างการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 26 ระดับการยอมรับซึ่งกันและกันของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามระดับคะแนน ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

ระดับคะแนน	กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		ระหว่างการทดลอง		หลังการทดลอง	
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับที่ควรปรับปรุง (0-15 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	0	0	0	0	0	0
	กลุ่มควบคุม	0	0	0	0	0	0
ระดับต่ำ (16-31 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	0	0	0	0	0	0
	กลุ่มควบคุม	0	0	0	0	0	0
ระดับพอใช้ (32-47 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	6	17.1	1	2.9	1	2.9
	กลุ่มควบคุม	4	11.4	5	14.3	4	11.4
ระดับดี (48-63 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	23	65.7	33	94.3	22	62.9
	กลุ่มควบคุม	26	74.3	24	68.6	24	68.6
ระดับดีมาก (64-80 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	6	17.1	1	2.9	12	34.3
	กลุ่มควบคุม	5	14.3	6	17.1	7	20.0

จากตารางที่ 26 พบว่าก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีคะแนนระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับดี (48-63 คะแนน) รองลงมาอยู่ในระดับดีมาก (64-80 คะแนน)

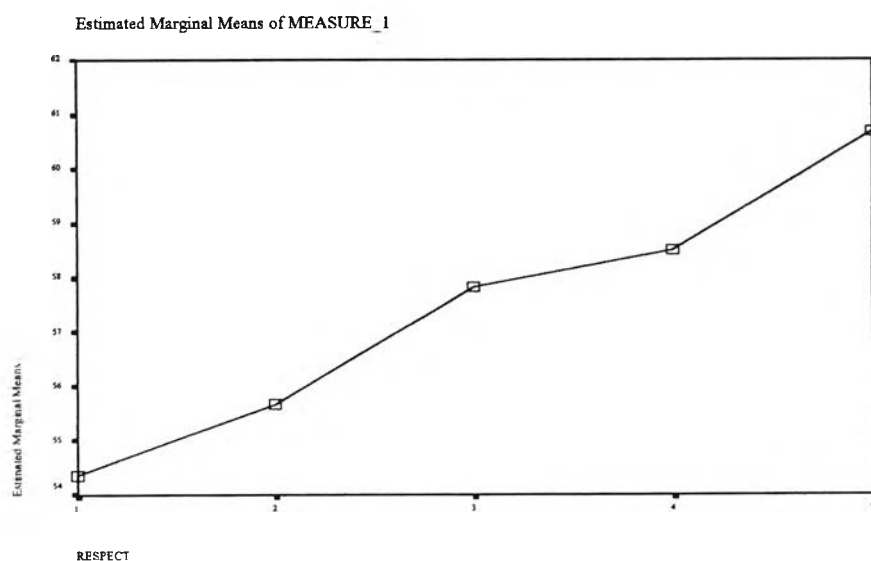
ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนระดับการยอมรับซึ่งกันและกันของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลัง
การทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	34	4230.709	124.433	
ระหว่างการวัด ที่เหลือ	4	852.423	213.106	8.886**
	136	3261.577	23.982	
ทั้งหมด	174	8344.709		

** $p < .01$

จากตารางที่ 27 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้งและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แผนภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกันของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลัง
การทดลอง

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกันของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง

การทดลอง	\bar{X}	ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง			หลังการทดลอง
			(1)	(2)	(3)	
		54.37	55.69	57.86	58.51	60.69
ก่อนการทดลอง	54.37	-	1.314	3.486	4.143*	6.314**
ระหว่างการทดลอง(1)	55.69	-	-	2.171	2.829	5.000**
ระหว่างการทดลอง(2)	57.86	-	-	-	.657	2.829
ระหว่างการทดลอง(3)	58.51	-	-	-	-	2.171

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 28 พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกันสูงสุด มากกว่าก่อนการทดลองและระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกับระหว่างการทดลองครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกันมากรองลงมา สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล จากผลการวิเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบระดับการยอมรับซึ่งกันและกันของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง พบว่าก่อนการทดลอง และ

ระหว่างการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนและผลต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกันของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้งและหลังการทดลอง พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน สูงกว่าก่อนการทดลองและระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 พฤติกรรมการสื่อสาร แบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 วัดลักษณะการสื่อสาร มีจำนวน 2 ข้อ และตอนที่ 2 วัดพฤติกรรมการสื่อสาร มีจำนวน 8 ข้อ โดยนำเสนอดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 29 ลักษณะการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	การสื่อสารแบบทางเดียว		การสื่อสารแบบสองทาง	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	12	34.3	23	65.7
	กลุ่มควบคุม	9	25.7	26	74.3
ระหว่างการทดลอง	กลุ่มทดลอง	8	22.9	27	77.1
	กลุ่มควบคุม	7	20.0	28	80.0
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	6	17.1	29	82.9
	กลุ่มควบคุม	8	22.9	27	77.1

จากตารางที่ 29 พบว่า หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีลักษณะการสื่อสารแบบทางเดียวคิดเป็นร้อยละ 17.1 น้อยกว่าระหว่างการทดลองและก่อนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 34.3 ตามลำดับ และมีลักษณะการสื่อสารแบบสองทางคิดเป็นร้อยละ 82.9 สูงกว่าระหว่างการทดลองและก่อนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 77.1 และ 65.7 ตามลำดับ นอกจากนี้ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีลักษณะการสื่อสารแบบสองทางสูงกว่าการสื่อสารแบบทางเดียวทั้งก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-value
ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	51.43	9.72	.567
	กลุ่มควบคุม	50.26	7.41	
ระหว่างการทดลอง	กลุ่มทดลอง	52.66	8.97	.309
	กลุ่มควบคุม	52.03	8.01	
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	57.00	6.35	2.758 **
	กลุ่มควบคุม	52.29	7.87	

** p < .01

จากตารางที่ 30 พบว่าก่อนการทดลอง และระหว่างการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารอยู่ในระดับดี และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมี

ทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารอยู่ในระดับดี และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารอยู่ในระดับดีและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 31 พฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามระดับคะแนน ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

ระดับคะแนน	กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		ระหว่างการทดลอง		หลังการทดลอง	
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับที่ควรปรับปรุง (8-20 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	0	0	0	0	0	0
	กลุ่มควบคุม	0	0	0	0	0	0
ระดับต่ำ (21-33 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	2	5.7	0	0	0	0
	กลุ่มควบคุม	0	0	0	0	2	5.7
ระดับพอใช้ (34-46 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	8	22.9	6	17.1	2	5.7
	กลุ่มควบคุม	9	25.7	10	28.6	4	11.4
ระดับดี (47-59 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	16	45.7	16	45.7	20	57.1
	กลุ่มควบคุม	22	62.9	19	54.3	21	60.0
ระดับดีมาก (60-72 คะแนน)	กลุ่มทดลอง	9	25.7	13	37.1	13	37.1
	กลุ่มควบคุม	4	11.4	6	17.1	8	22.9

จากตารางที่ 31 พบว่าก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสื่อสารอยู่ในระดับดี (47-59 คะแนน) รองลงมานักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการสื่อสารอยู่ในระดับดีมาก (60-72 คะแนน) โดยระหว่างการทดลองและหลังการทดลองจำนวนมากกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 37.1 และ 25.7 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมรองลงมามีพฤติกรรมการ

สื่อสารอยู่ในระดับพอใช้ (34-46 คะแนน) ทั้งก่อนการทดลองและระหว่างการทดลอง แต่หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมการสื่อสารอยู่ในระดับดีมากสูงกว่าระหว่างการทดลองและก่อนการทดลอง

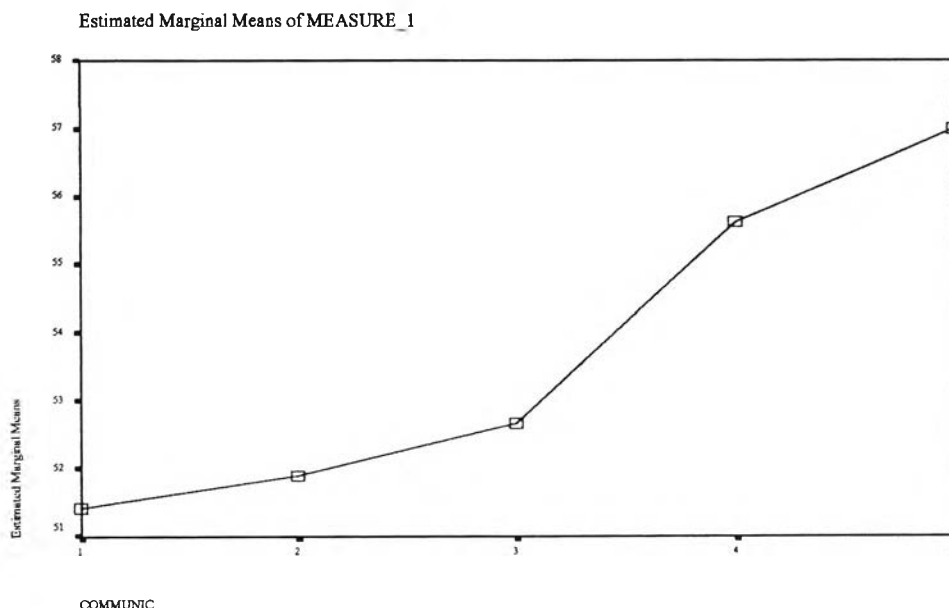
ตารางที่ 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างบุคคล	34	6879.280	202.332	
ระหว่างการวัด ที่เหลือ	4	845.109	211.277	6.199**
ทั้งหมด	174	12359.280		

** p < .01

จากตารางที่ 32 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการสื่อสาร ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้งและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แผนภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาล
กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง

การทดลอง	ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง			หลังการทดลอง	
		(1)	(2)	(3)		
	\bar{X}	51.43	51.89	52.66	55.63	57.00
ก่อนการทดลอง	51.43	-	.457	1.229	4.20	5.571*
ระหว่างการทดลอง(1)	51.89	-	-	.771	3.743	5.114**
ระหว่างการทดลอง(2)	52.66	-	-	-	2.971	4.343**
ระหว่างการทดลอง(3)	55.63	-	-	-	-	1.371

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 33 พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารสูงสุด มากกว่าก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 แต่ไม่แตกต่างกับระหว่างการทดลองครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล จากผลการวิเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสาร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบลักษณะการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีลักษณะการสื่อสารแบบสองทางสูงกว่าการสื่อสารแบบทางเดียว ทั้งก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง พบว่าก่อนการทดลอง และระหว่างการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการ

สื่อสารอยู่ในระดับดี และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนและผลต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง และหลังการทดลอง พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

3. เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาล พิจารณาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการยอมรับจากสังคม ด้านลักษณะวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงานและด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ ดังนี้

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เงื่อนไข	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-value
ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.04	.23	-1.626
	กลุ่มควบคุม	4.13	.25	
หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	4.35	.23	3.591 **
	กลุ่มควบคุม	4.14	.25	

** $p < .01$

จากตารางที่ 34 พบว่าก่อนการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน

ประเด็น	กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		t-value	หลังการทดลอง		t-value
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการยอมรับจากสังคม	กลุ่มทดลอง	4.30	.28	-.383	4.46	.33	1.621
	กลุ่มควบคุม	4.32	.29		4.34	.30	
2. ด้านลักษณะวิชาชีพ	กลุ่มทดลอง	4.51	.31	-.935	4.70	.22	1.352
	กลุ่มควบคุม	4.58	.29		4.62	.29	
3. ด้านการปฏิบัติงาน	กลุ่มทดลอง	3.40	.35	-.484	3.85	.42	.594
	กลุ่มควบคุม	3.44	.40		3.80	.41	
4. ด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ	กลุ่มทดลอง	4.23	.41	-.703	4.41	.30	1.419
	กลุ่มควบคุม	4.30	.44		4.30	.31	

จากตารางที่ 35 พบว่าก่อนการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านการยอมรับจากสังคม ด้านลักษณะวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ สูงกว่ากลุ่มทดลองแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านการยอมรับจากสังคม ด้านลักษณะวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ สูงกว่ากลุ่มควบคุมแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน

ประเด็น	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการยอมรับจากสังคม	4.30	.28	4.46	.33	-2.150 *
2. ด้านลักษณะวิชาชีพ	4.51	.31	4.70	.22	-2.948 **
3. ด้านการปฏิบัติงาน	3.40	.35	3.85	.42	-4.295 **
4. ด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ	4.23	.41	4.41	.30	-2.012
เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลโดยรวม	4.04	.23	4.35	.23	-5.078 **

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 36 พบว่าก่อนการทดลองและหลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านการยอมรับจากสังคม ด้านลักษณะวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงานและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยพบว่าหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง แต่คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล พบว่าก่อนการทดลอง นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ภายหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล สูงกว่ากลุ่มควบคุมและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่

ในรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนหลังการทดลองนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านการยอมรับจากสังคม ด้านลักษณะวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงานและโดยรวม สูงกว่าก่อนการทดลองและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 แต่คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลในสถานการณ์จำลอง ดังนี้

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในระยะตั้งครรภ์ ของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-value
กลุ่มทดลอง	86.79	4.27	3.497 **
กลุ่มควบคุม	83.36	3.93	

** p < .01

จากตารางที่ 37 พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในระยะตั้งครรภ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในระยะคลอด ของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-value
กลุ่มทดลอง	83.49	5.12	2.153 *
กลุ่มควบคุม	80.88	4.99	

* $p < .05$

จากตารางที่ 38 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในระยะคลอดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในระยะหลังคลอด ของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-value
กลุ่มทดลอง	86.64	3.93	4.194 **
กลุ่มควบคุม	83.07	3.16	

** $p < .01$

จากตารางที่ 39 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในระยะหลังคลอด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 40 การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการพยาบาลโดยรวม ของนักศึกษาพยาบาล
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-value
กลุ่มทดลอง	256.92	10.51	4.194 **
กลุ่มควบคุม	247.31	8.55	

** p < .01

จากตารางที่ 40 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติการพยาบาลโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สรุปได้ว่า ในการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทักษะการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด ระยะหลังคลอด และโดยรวม สูงกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตนเองของผู้เรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรม ในกลุ่มทดลอง

การเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาในครั้งนี้ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองจะมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ในกระบวนการเรียนรู้นักศึกษาจะได้แสดงพฤติกรรมสื่อสาร มีการกำหนดเป้าหมาย สิ่งที่คาดหวัง ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย ความสนใจและความวิตกกังวล โดยบันทึกในแบบประเมินตนเองของผู้เรียน ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหาสาระจากการประเมินตนเองของนักศึกษาและพฤติกรรมของนักศึกษา ขณะทำกิจกรรม ได้ข้อค้นพบดังรายละเอียดที่นำเสนอต่อไปนี้

ตารางที่ 41 การกำหนดเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองในการเรียนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก ภายหลังจากทดลอง

ประเด็น	ความถี่/ราย	ร้อยละ
1. จากการเรียนในวิชานี้ได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้		
• ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ มากขึ้น	30	60.00
• ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ไม่เป็นอันตรายแก่มารดาและทารก	9	18.00
• เป็นพื้นฐานในการเรียนและทำงานในอนาคต	6	12.00
• รู้สึกสนุกกับการทำกิจกรรม	2	5.13
• มีการพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ และจิตสังคม	2	5.13
รวม	50	100.00
2. สิ่งที่ได้รับตามความคาดหวังจากการเรียนในวิชานี้		
• สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้จริงให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และสามารถถ่ายทอดสู่บุคคลอื่นได้	26	66.66
• มีความรู้ที่ถูกต้องในการทำคลอด ดูแลมารดาหลังคลอดและทารกแรกเกิด	5	12.82
• ทำให้ไม่รู้สึกกลัว มีความมั่นใจ เพิ่มมากขึ้น ในการปฏิบัติการพยาบาลด้วยความถูกต้อง	4	10.26
• รู้สึกดีใจและภูมิใจที่สามารถปฏิบัติได้	4	10.26
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 41 พบว่า ภายหลังจากทดลองนักศึกษาส่วนใหญ่ได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และสิ่งที่ได้รับตามความคาด

หวังจากการเรียนในวิชานี้ ส่วนใหญ่ คือ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้จริงให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันและสามารถถ่ายทอดสู่บุคคลอื่นได้ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66

นอกจากนี้จากการวิเคราะห์การให้ข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่านักศึกษามีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ สามารถตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ตั้งระดับความมุ่งหวังให้เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถแสดงความคิดเห็น มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ สามารถคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาได้ ดังรายละเอียด เช่น

นักศึกษากล่าวว่า “คาดหวังไว้ว่าจะมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น และจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในภาคหน้าหรือในการปฏิบัติได้”

“รู้สึกตัวเองมีความสามารถที่จะนำความรู้ที่มีถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้รับรู้ ภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สามารถทำให้คนอื่นเข้าใจ อธิบายสิ่งที่เรารู้ให้เพื่อนในกลุ่มได้รู้ด้วย และรู้ว่าเราก็มีความสามารถ ทำให้เพื่อนเข้าใจตรงกัน สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องและได้รับรางวัล สามารถแก้ปัญหาในกรณีศึกษาได้ค่อนข้างตรงประเด็น กล้าแสดงออกเมื่อเวลาอภิปรายหน้าชั้นเรียน และเป็นที่ยอมรับของเพื่อน มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น สามารถเข้าใจไปพร้อมๆ กับอาจารย์ที่สอน และมีความกระตือรือร้น” และสิ่งที่นักศึกษารู้สึกว่าตนประสบผลสำเร็จ ดังที่นักศึกษากล่าวว่า “การเรียนในครั้งนี้ ทำให้มีความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น ทำให้มีความรู้ก่อนไปเรียนในชั้นปีต่อไป ทำให้ง่าย เข้าใจในการเรียนมากขึ้น ความรู้ที่ติดตัวเราไปตลอดชีวิต ทำให้เราฉลาดมากขึ้น เป็นสิ่งที่มีคุณค่าในชีวิตของเราเอง ได้พัฒนาดตนเองในการทำงานเป็นทีม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความกระตือรือร้นที่จะหาคำตอบ”

“มีการเรียนแบบศึกษาด้วยตนเอง หาคำตอบจากปัญหาที่เกิดขึ้น ฝึกให้รู้จักคิดมากกว่าการนั่งฟังอาจารย์พูดหน้าห้อง ทำให้ได้รับการฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล เพิ่มทักษะทั้งทางด้านความคิด และการฟังมากขึ้น การที่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในกลุ่มในการศึกษากรณีศึกษา ฝึกคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ใช้ความคิดแสดงผลในกลุ่ม สามารถวิเคราะห์ปัญหา สมมติฐานและคิดแนวทางแก้ไขปัญหาจากการทำกิจกรรมกลุ่มได้ การยอมรับฟังสมาชิกในกลุ่ม เพราะความคิดแต่ละคนต่างกันทำให้มีแนวความคิดหลายๆ แนว ทำให้พัฒนาความคิด กล้าทำกล้าคิดมากขึ้น มี

ความกล้าในการถามคำถามอาจารย์ในสิ่งที่ตนเองอยากรู้และสงสัย การที่ได้ดูวิดีโอทำคลอด ซึ่งยังไม่เคยเห็นมาก่อน ทำให้อยากลองที่จะปฏิบัติทำคลอด”

“ได้มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อนในกลุ่มช่วยเหลือกันดีไม่มีใครห่วงเล่น เพื่อนๆ ทุกคนตั้งใจทำงานดีมาก ได้ทำกิจกรรมกลุ่มที่สนุกมากๆ รู้สึกสนุกในการเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อน มีส่วนร่วมในการอภิปราย สามารถช่วยเพื่อนอธิบายสถานการณ์ได้ และการทำงานร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งต้องทำงานร่วมกัน ทำให้มีความสามัคคีและช่วยเหลือกัน”

“เวลาเรียนที่เป็นช่วงบ่าย ซึ่งต้องรีบกลับบ้าน ทำให้กังวลว่าจะเรียนเลยเวลาที่กำหนดไว้ กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน เพราะเป็นวิชาใหม่ กลัวเนื้อหาจะเข้าใจยากเกินไป เนื้อหาการเรียนการสอนมาก ศัพท์ภาษาอังกฤษมาก จำได้ไม่หมดและสับสน ไม่มีเวลาทบทวน และการที่ไม่ได้เตรียมตัวก่อนเรียนโดยการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนก่อนเข้าเรียน ทำให้กังวลว่าจะเรียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีความรู้แน่นพอ ที่จะแนะนำบอกกล่าวกับผู้ที่ไม่มีความรู้ กลัวจะเป็นตัวถ่วงเพื่อน การพูดอภิปรายหน้าชั้นเรียนเกรงว่าเพื่อนๆ จะไม่เข้าใจในสิ่งที่ตัวเองกำลังพูด เนื่องจากไม่ค่อยมีเวลากลับมาทำข้อสอบและปฏิบัติไม่ได้ ไม่สามารถที่จะฝึกปฏิบัติได้ทันเวลา และในการเตรียมตัวสอบ”

“ชั่วโมงแรกที่ได้เรียน โดยการทำกิจกรรมกลุ่ม รู้สึกกังวล ตื่นเต้น แต่พอทำหลายๆ ครั้ง ที่สำคัญได้ลงมือปฏิบัติด้วย ก็ทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งการทำกลุ่มทำให้เรารู้เกี่ยวกับเนื้อหานั้นๆ ได้ดีกว่านั่งฟังเฉยๆ มาถึงวันสุดท้ายที่เรียนรู้สึกที่ตัวเองชอบวิชานี้พอสมควร ไม่วิตกกังวลแล้ว ไม่เครียดกับสิ่งที่เรียนมาก เพราะว่าเรียนอย่างสบายๆ ถึงเนื้อหาจะมากก็สามารถที่จะเรียนได้เข้าใจ”

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์การให้ข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยพิจารณาปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ทั้ง 4 ประเด็น ได้แก่ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย ความสนใจและความวิตกกังวล จากแบบประเมินตนเองของผู้เรียน ในการเรียนทั้ง 7 ครั้ง สรุปได้ดังต่อไปนี้

ลักษณะแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

การเรียน	ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ	ความท้าทาย	ความสนใจ	ความวิตกกังวล
ครั้งที่ 1 (23 ก.พ.46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่ได้กำหนดเป้าหมายว่า ต้องการทราบเกี่ยวกับกระบวนการสืบพันธุ์และพัฒนาการของทารกในครรภ์ โดยคาดหวังว่าเรียนให้เข้าใจ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด เพื่อนำความรู้ไปใช้ในวิชาชีพในอนาคต และรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่ประธาน เลขานุการกลุ่ม สามารถทำให้คนอื่นเข้าใจและรู้ว่าเราก็มีความสามารถ โดยมีเปอร์เซ็นต์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ตามที่คาดหวัง 49-70 % 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาบางส่วนสามารถตอบคำถามได้ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ แสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาบางส่วนได้มีการเตรียมตัวโดยอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนเรื่องระบบสืบพันธุ์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลเนื่องจากคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย กลัวเรียนไม่ทันเพื่อนเพราะเป็นวิชาใหม่ การทำงานกลุ่มเกรงว่าผลงานกลุ่มออกมาไม่ดี
ครั้งที่ 2 (1 มี.ค. 46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่ได้กำหนดเป้าหมาย ในการเรียนรู้วิธีการฝากครรภ์ การพยาบาลหญิงตั้งครรภ์ ตรวจหาความผิดปกติของการตั้งครรภ์ และการพยาบาลมารดาที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ระหว่างการตั้งครรภ์ โดยบรรลุเป้าหมายพอสมควร ซึ่งสิ่งที่นักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจ คือ ได้อภิปรายหน้าชั้นเรียน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น ทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด โดยมีเปอร์เซ็นต์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ตามที่คาดหวัง 60-75 % 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาได้มีโอกาสตั้งคำถามเพื่อนในกลุ่ม พัฒนาการพูดให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ ฝึกคิด วิเคราะห์ วิจรรย์ และตอบคำถามกรณีศึกษา และจากการดูหุ่นจำลองขณะสาธิต ทำให้ต้องการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาได้อ่านทบทวนเรื่องการฝากครรภ์ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตสังคมของหญิงตั้งครรภ์ โดยอ่านบางส่วน มีความสนใจต่อการเรียนมากขึ้น ขณะทำกิจกรรมเพื่อนในกลุ่มช่วยเหลือกันเป็น อย่างดี ไม่มีใครห่วยเล่น 	<ul style="list-style-type: none"> ● ทักษะการปฏิบัติในการตรวจครรภ์ กลัวปฏิบัติไม่ถูกต้อง เนื้อหาที่เรียนฟังไม่ทัน กลัวจำคำศัพท์ไม่ได้ หมด เกรงว่าทำงานกลุ่มเสร็จไม่ทันเวลาที่กำหนด กลัวทำข้อสอบไม่ได้ กังวลว่าจะเรียนเลยเวลาเพราะต้องรีบกลับบ้าน

ลักษณะแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา (ต่อ)

การเรียน	ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ	ความท้าทาย	ความสนใจ	ความวิตกกังวล
ครั้งที่ 3 (3 มี.ค. 46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาทุกคนได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ความหมาย องค์ประกอบของการคลอด ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ของตัวเด็กและมารดา การเจ็บครรภ์ อาการแสดง และการคลอดปกติ ซึ่งได้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ และได้ตั้งความคาดหวังว่าให้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการดูแลมารดาในระยะคลอด ให้การช่วยเหลือมารดาและทารกให้ได้รับความปลอดภัย โดยนักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจที่ตอบคำถามได้ถูกต้องได้รับรางวัลเพื่อนในกลุ่มทำงานได้เร็วขึ้น ทั้งนี้มีเปอร์เซ็นต์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ตามที่คาดหวัง 65-80 % 	<ul style="list-style-type: none"> ● การที่ได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็นและเหตุผลในกลุ่ม รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการซักถามมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่ได้อ่านบททวนเรื่องความหมายและองค์ประกอบของการคลอด ตั้งใจและสนใจในการเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลัวสอบและทำไม่ได้ดังที่ต้องการ ถ้าปฏิบัติจริงๆ กลัวทำคลอดได้ไม่ดี จำคำศัพท์และขั้นตอนในการทำคลอดไม่ครบ
ครั้งที่ 4 (10 มี.ค.46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาทุกคนได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ระยะต่างๆ ของการคลอด และการใช้ยาในระยะต่างๆ ของการคลอด ซึ่งสามารถบรรลุเป้าหมาย โดยตั้งความคาดหวังว่าจะเรียนให้เข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากที่สุด เข้าใจถึงสภาวะของมารดาในระยะคลอด สามารถดูแลและให้การพยาบาลอย่างถูกต้อง สามารถสังเกตและเรียนรู้ในการวางแผนการพยาบาลตามความเหมาะสมอย่างถูกหลักวิธี ทั้งนี้มีเปอร์เซ็นต์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ตามที่คาดหวัง 70-80 % 	<ul style="list-style-type: none"> ● จากการดูวิดีโอการทำคลอด ซึ่งไม่เคยเห็นทำให้อยากลองที่จะปฏิบัติ ได้ตอบคำถามมากขึ้นในชั้นเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาได้อ่านบททวน ทำความเข้าใจกับเรื่องที่เรียนผ่านมา และอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับระยะต่างๆ ของการคลอด ในการเรียนนักศึกษามีสมาธิมากขึ้น ไม่่วงนอน 	<ul style="list-style-type: none"> ● เนื้อหาในบทเรียนมากเกินไป กลัวทำความเข้าใจได้ไม่หมด กลัวทำข้อสอบไม่ได้ และการปฏิบัติการคลอด

ลักษณะแรงจูงใจในพฤติกรรมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพฤติกรรม (ต่อ)

การเรียน	ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ	ความท้าทาย	ความสนใจ	ความวิตกกังวล
ครั้งที่ 5 (17 มี.ค.46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาทุกคนได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้การพยาบาลมารดาที่มีความเจ็บปวดจากการคลอด การเตรียมมารดาให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะคลอดทั้งด้านจิตใจและร่างกาย โดยตั้งความคาดหวังว่าสามารถใช้ความรู้จากเนื้อหาที่ศึกษานำไปประยุกต์ใช้ดูแลมารดาหลังคลอด และให้การพยาบาลอย่างถูกวิธี ซึ่งนักศึกษาได้บรรลุเป้าหมายและรู้สึกภาคภูมิใจในการแสดงบทบาทสมมติของกลุ่ม ทั้งนี้มีเปอร์เซ็นต์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ตามที่คาดหวัง 70-80 % 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม การแสดงออก มีการคิดแนวใหม่ที่ค่อนข้างจะแตกต่างจากเพื่อนและกล้าที่จะตอบคำถามอาจารย์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาได้อ่านหนังสือทบทวนเรื่องสรีรวิทยาและผลของการเจ็บครรภ์ มีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมและในการหาคำตอบ มีความสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีความวิตกกังวลน้อยลง แต่ยังคงกลัวว่าเรียนไม่เข้าใจ และการสอบปฏิบัติ
ครั้งที่ 6 (24 มี.ค.46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ เกี่ยวกับการพยาบาลมารดาในระยะหลังคลอดและทารกแรกเกิด ซึ่งได้บรรลุตามเป้าหมาย ทั้งนี้ นักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เขียนบันทึกที่ชัดเจน เข้าใจง่าย เพื่อให้เพื่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียน และการเป็นผู้นำ โดยมีเปอร์เซ็นต์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ตามที่คาดหวัง 75-89 % 	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้แบ่งปันความรู้ แสดงความคิดเห็นเป็นที่ยอมรับของกลุ่มและเป็นผู้ฟังที่ดี มีความอิสระในการคิด สามารถคิดแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง กล้าที่จะซักถามคำถามอาจารย์มากขึ้น การทำกิจกรรมกลุ่มนำเสนอได้ถูกต้องตรงประเด็น และเสร็จตามเวลาที่กำหนด มีความมั่นใจมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาตั้งใจเรียนโดยไม่ง่วง มีการเตรียมตัวก่อนเรียนมากขึ้น อ่านทบทวนเรื่องที่เรียนผ่านไปแล้ว และเรียนที่จะเรียนใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลัวทำคะแนนในวิชานี้ไม่ดี ตามที่ตั้งใจไว้ การเตรียมตัวสอบไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากในช่วงเวลานี้มีสอบย่อยหลายวิชา

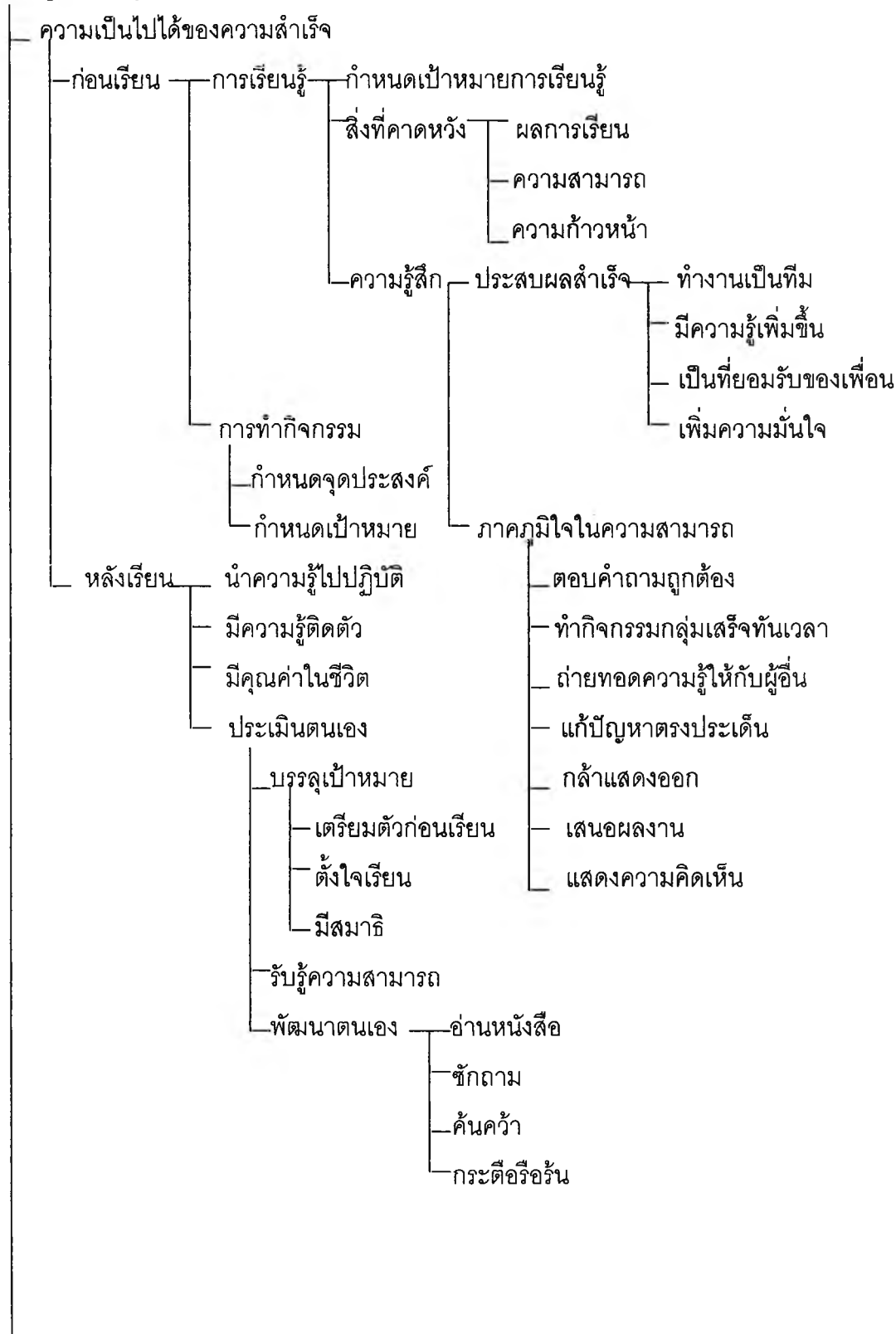
ลักษณะแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา (ต่อ)

การ เรียน	ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ	ความท้าทาย	ความสนใจ	ความวิตกกังวล
ครั้งที่ 7 (31 มี.ค 46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาทุกคนได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตสังคมของหญิงในระยะหลังคลอด การประเมินภาวะสุขภาพอนามัยและการพยาบาลในระยะหลังคลอด โดยตั้งความคาดหวังว่าเรียนให้เข้าใจมากที่สุด สามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงการพยาบาลมารดาในระยะหลังคลอดที่สำคัญต่อผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนให้การพยาบาลในเชิงปฏิบัติได้อย่างถูกหลักวิธี และนักศึกษารู้สึกภาคภูมิใจจากการที่ได้เป็นประธานกลุ่มสามารถมองและเข้าใจผู้อื่นได้มากขึ้น มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทั้งนี้ นักศึกษาได้กำหนดเปอร์เซ็นต์การเรียนรู้ตามที่ได้คาดหวัง 80-95% 	<ul style="list-style-type: none"> ● สามารถตอบคำถามและแก้ปัญหาในกรณีศึกษาได้ การคิดแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ มีความถูกต้องมากขึ้น ตอบคำถามจุดประสงค์ได้ คิดวิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล แก้ปัญหาได้ดีขึ้น คิดอย่างมีเหตุผล ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สามารถวิเคราะห์ปัญหา สมมติฐาน และแนวทางแก้ไขปัญหาจากการทำกิจกรรมกลุ่มได้ กล่าวพูดและแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง แสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีสมาธิมากขึ้นและมีความอดทนในการเรียน ทำให้ไม่ง่วงและเข้าใจบทเรียนได้ดี ตั้งใจและกระตือรือร้นที่ทำงานได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น จินตนาการตามสิ่งที่อาจารย์อธิบาย การเตรียมตัวก่อนเรียนมากขึ้น อ่านทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และเนื้อหาใหม่เพิ่มเติม 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษามีความวิตกกังวลน้อยลงมาก คงเหลือในประเด็นการสอบปลายภาค

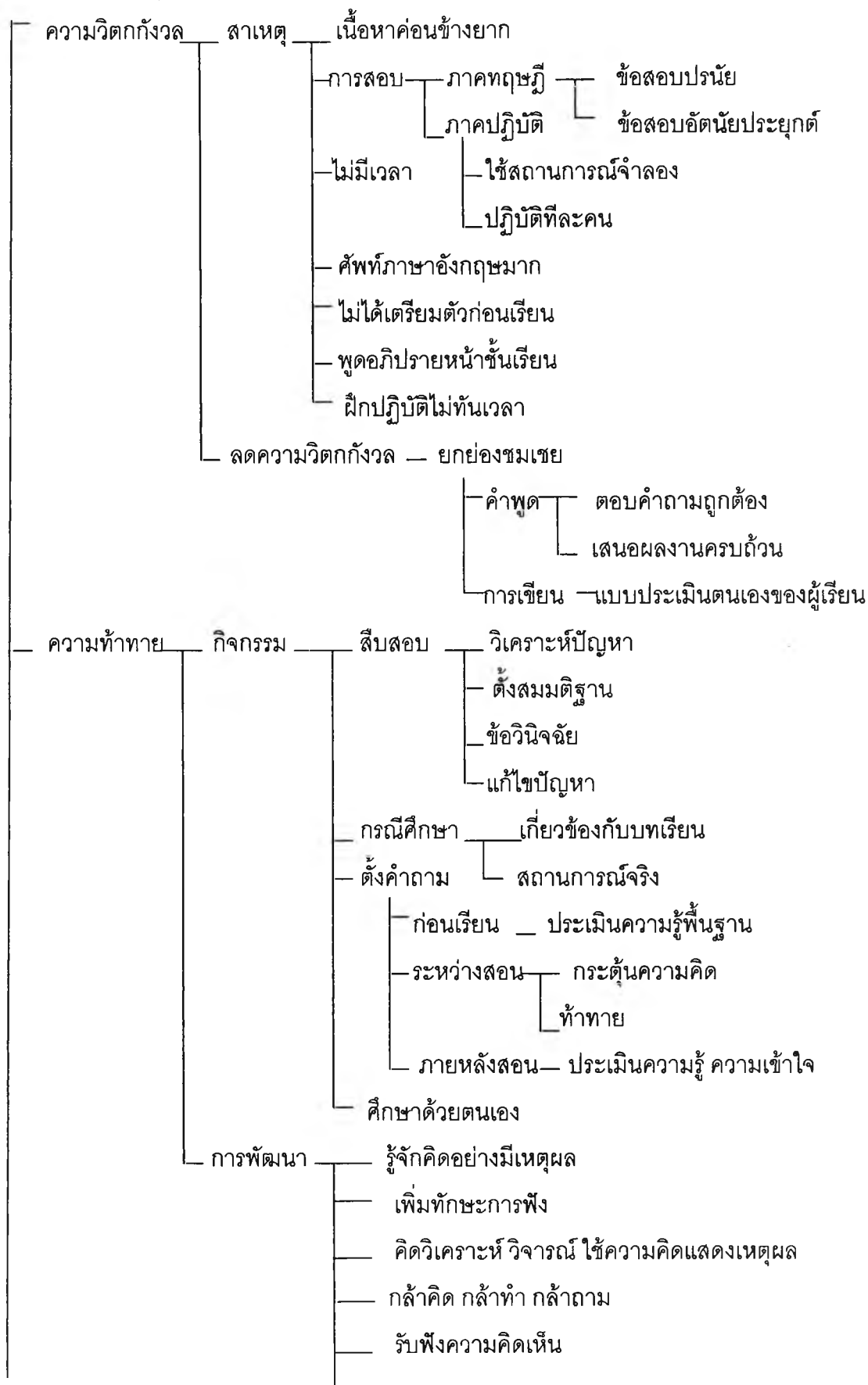
จากการวิเคราะห์การให้ข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ที่เรียนรู้ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปภาพเดนไดรแกรม (Dendrogram) ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 สรุปลักษณะเดนโดแกรม (Dendrogram) แรงจูงใจในพฤติปัญญาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง

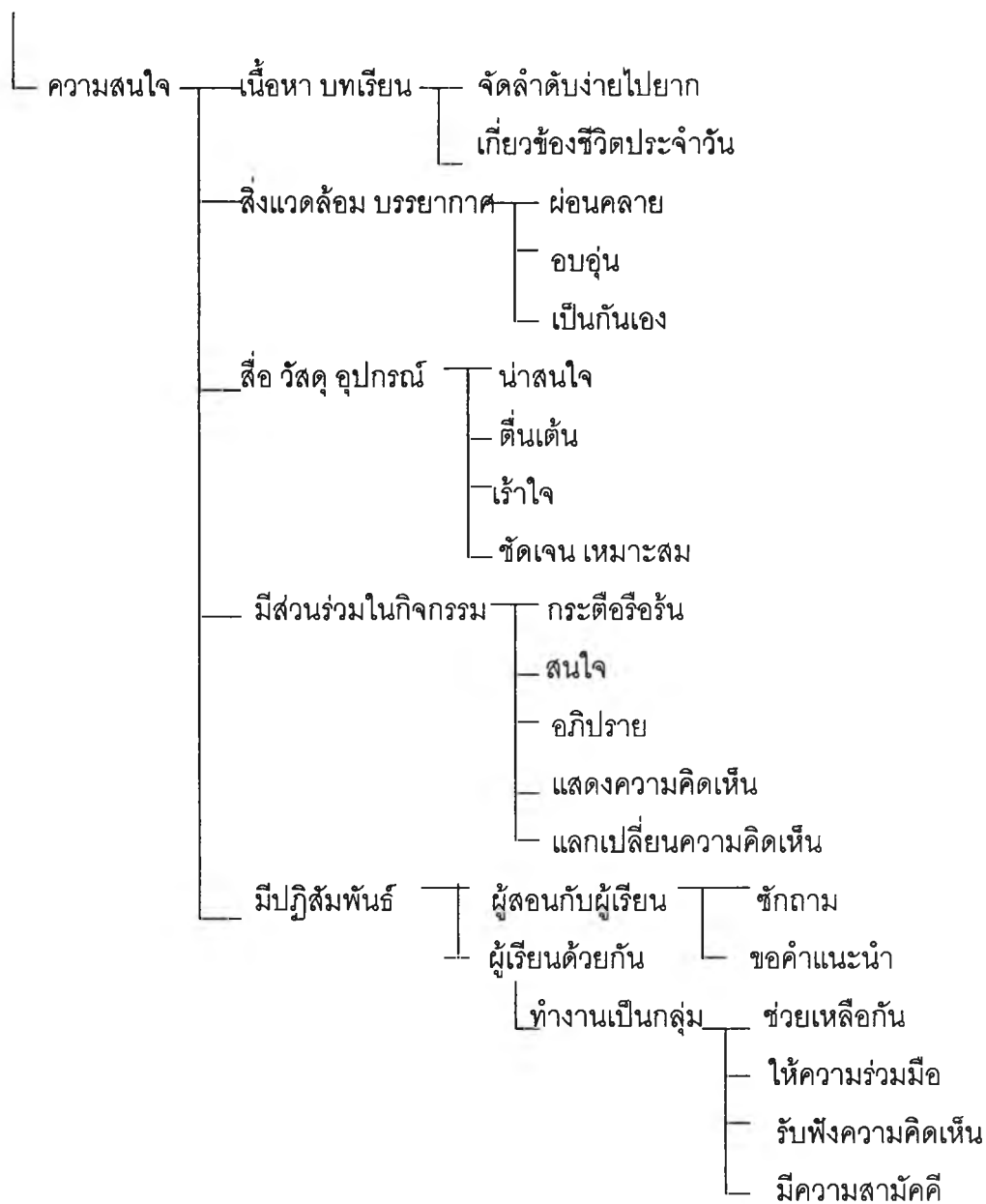
แรงจูงใจในพฤติปัญญา

แผนภาพที่ 4 สรุปภาพเดนโดรแกรม (Dendrogram) แรงจูงใจในพฤติปัญญาของนักศึกษาพยาบาล
กลุ่มทดลอง(ต่อ)

แผนภาพที่ 4 สรุปภาพเดนโดรแกรม (Dendrogram) แรงจูงใจในพฤติปัญญาของนักศึกษา
พยาบาลกลุ่มทดลอง(ต่อ)

ตอนที่ 4 ผลการติดตามระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการติดตามระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ดังรายละเอียดที่นำเสนอ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 42 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ระยะติดตาม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-value
กลุ่มทดลอง	92.80	7.32	2.488 *
กลุ่มควบคุม	88.57	6.89	

* $p < .05$

จากตารางที่ 42 พบว่าระยะติดตาม นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 43 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ระยะติดตาม จำแนกเป็นรายด้าน

แรงจูงใจใน พุทธิปัญญา	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	t-value
1. ความเป็น ไปได้ของความสำเร็จ	กลุ่มทดลอง	22.77	2.80	4.099 **
	กลุ่มควบคุม	19.97	2.92	
2. ความท้าทาย	กลุ่มทดลอง	22.54	1.54	5.433 **
	กลุ่มควบคุม	20.46	1.67	
3. ความสนใจ	กลุ่มทดลอง	25.14	3.10	1.570
	กลุ่มควบคุม	24.14	2.14	
4. ความวิตกกังวล	กลุ่มทดลอง	22.34	4.84	-1.511
	กลุ่มควบคุม	24.00	4.32	

** p < .01

จากตารางที่ 43 พบว่าระยะติดตาม นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ และความท้าทายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความสนใจและความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 44 แรงจูงใจในพุทธิปัญญาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนก
เป็นรายด้านตามระดับคะแนน ระยะติดตาม

แรงจูงใจ ในพุทธิปัญญา	ระดับคะแนน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ความเป็นไป ได้ของความ สำเร็จ	ระดับต่ำ (4-11 คะแนน)	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (12-19 คะแนน)	5	14.3	11	31.4
	ระดับสูง (20-28 คะแนน)	30	85.7	24	68.6
2. ความท้าทาย	ระดับต่ำ (4-11 คะแนน)	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (12-19 คะแนน)	2	5.7	10	28.6
	ระดับสูง (20-28 คะแนน)	33	94.3	25	71.4
3. ความสนใจ	ระดับต่ำ (5-14 คะแนน)	0	0	0	0
	ระดับปานกลาง (15-24 คะแนน)	16	45.7	20	57.1
	ระดับสูง (25-35 คะแนน)	19	54.3	15	42.9
4. ความวิตก กังวล	ระดับต่ำ (5-14 คะแนน)	1	2.8	0	0
	ระดับปานกลาง (15-24 คะแนน)	22	62.9	20	57.1
	ระดับสูง (25-35 คะแนน)	12	34.3	15	42.9

จากตารางที่ 44 พบว่าระยะติดตาม นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีคะแนนแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จและความท้าทาย อยู่ในระดับสูง แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความวิตกกังวลส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความสนใจนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง แต่ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการติดตามการใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา สรุปได้ว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา และในรายด้านความเป็นไป
ได้ของความสำเร็จและความท้าทาย สูงกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 05 และ .01 และอยู่ในระดับสูง แต่แรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความวิตกกังวลและความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง และการสัมภาษณ์อาจารย์

จากการวิเคราะห์การให้ข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ระยะติดตาม ในภาคต้นปีการศึกษา 2546 ภายหลังจากที่เรียนรู้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา โดยการสุ่มสัมภาษณ์นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน เกี่ยวกับลักษณะแรงจูงใจในพุทธิปัญญาด้านความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย ความสนใจ และความวิตกกังวลสามารถสรุปได้ดังนี้

1. **ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ** นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองทั้ง 10 คน ได้ตั้งเป้าหมายและความคาดหวังในการเรียนภาคต้น โดยตั้งเป้าหมายว่าจะเรียนให้ดีที่สุด จะพยายามเรียนอย่างตั้งใจ ต้องการเรียนอย่างเข้าใจ ให้ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ และคาดหวังว่าจะมีผลการเรียนที่ดีขึ้น สามารถสอบผ่าน ได้เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.6-3.5 (จำนวน 8 คน) สามารถนำความรู้ไปใช้ในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ในชีวิตประจำวันและช่วยเหลือผู้อื่นได้ถูกต้อง (จำนวน 2 คน) จากความคาดหวังในการเรียนนี้นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง จำนวน 7 คนมีแนวโน้มที่จะเป็นไปตามที่ต้องการ โดยให้เหตุผลว่า เพราะมีการเตรียมตัวที่ดี มีความพร้อมที่จะเรียน อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ มีความตั้งใจเรียน ต้องการทำให้ดีที่สุด ทำให้เรียนในห้องเรียนเข้าใจมากขึ้น และจากการสอบย่อยคิดว่าทำได้มากขึ้น แต่จะมีนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองจำนวน 3 คนที่คิดว่ามีแนวโน้มที่จะไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง เพราะยังไม่ได้เตรียมตัวอย่างเต็มที่ มีกิจกรรมอื่น เช่น ช่วยเพื่อนในการลงทะเบียนเรียน ย้ายหอพัก แต่อย่างไรก็ตามจะพยายามปรับปรุงตนเองใหม่ จัดลำดับความสำคัญของงานและแบ่งเวลาการทำงานใหม่ นักศึกษาทั้ง 10 คน รู้สึกว่าตนประสบผลสำเร็จ เกิดความภาคภูมิใจ ดีใจ มีกำลังใจ เกิดพลังในตนเองที่สามารถตอบคำถาม อภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ เข้าใจถูกต้อง ตรงประเด็น เป็นที่ยอมรับจากอาจารย์และเพื่อนๆ

นอกจากนี้ภายหลังจากเรียนนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน ได้ประเมินและสำรวจตนเองทุกครั้ง ซึ่งพอใจผลการเรียนในระดับปานกลาง-มาก ถึงแม้ว่าจะไม่เข้าใจบทเรียนทั้งหมด แต่ก็ได้แก้ไขโดยการอ่านทบทวน ฟังเทปที่บ้านทักเวลาอาจารย์สอน ถามเพื่อนหรืออาจารย์ ขณะที่นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง จำนวน 4 คน ได้ประเมินและสำรวจตนเองเป็นบางครั้ง

ภายหลังเรียน ไม่พอใจผลการเรียนหรือพอใจผลการเรียนเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากการสอบย่อย บางวิชาทำไม่ได้ดีเท่าที่ควร

2. **ความท้าทาย** ในการเรียนภาคต้น ปีการศึกษา 2546 นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ทั้ง 10 คน เห็นว่ากิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ การคำนวณยา การค้นหารายละเอียดเกี่ยวกับยาที่ใช้ในการรักษาระบบต่างๆ ของร่างกาย การอภิปรายหน้าชั้นเรียน เกี่ยวกับวัฒนธรรม ในจังหวัดของตนเอง การทำรายงานวิเคราะห์จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก การฝึกปฏิบัติการพยาบาล พื้นฐานในห้องปฏิบัติการพยาบาล เกี่ยวกับการเช็ดตัว สระผม นวดหลัง และปูเตียง โดยรู้สึกว่าการท้าทายได้ทำให้เพื่อนได้รู้ในสิ่งที่ตนเองรู้ ตื่นเต้นที่สามารถปฏิบัติได้ มีความมุ่งมั่นในการทำได้ดี และสำเร็จ รู้สึกสนุกได้ทำงานเป็นกลุ่ม ต้องใช้ความพยายามในการค้นหาข้อมูล อยากทำเพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ นักศึกษาคิดว่าตนเองจะทำให้งานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จได้ เพราะมีศักยภาพพอ จากความรู้ที่ได้รับ มีที่ปรึกษาในการค้นคว้า มีการวางแผนที่ดีในการดำเนินงาน แบ่งงานในกลุ่ม อย่างชัดเจน หาข้อมูลจากผู้รู้หรือค้นคว้าในห้องสมุด มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ เอาใจใส่ สนใจ ศึกษาทำความเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมาย มีความอดทน ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคอย่างง่ายดาย

3. **ความสนใจ** ในการเรียนภาคต้น ปีการศึกษา 2546 ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง โดยนักศึกษาจำนวน 3 คนที่มีการทบทวนบทเรียนจากเอกสารประกอบการสอน หรือค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือที่ซื้อส่วนตัวและหนังสือในห้องสมุดทุกครั้งก่อนเข้าเรียน นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่จำนวน 7 คน จะทบทวนบทเรียนและค้นคว้าจากห้องสมุดบ้างเป็นบางครั้ง ก่อนเข้าเรียน นอกจากนี้ความสนใจของนักศึกษาในชั้นเรียน โดยการซักถาม แสดงความคิดเห็นนั้น นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองจำนวน 6 คน ได้ซักถามในเรื่องที่ไม่เข้าใจ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ยาในผู้ป่วยจะมีผลกระทบอย่างไร ปฏิกริยาของยาที่มีต่อร่างกายมนุษย์ ประสบการณ์ของตนเองในการใช้ยา และซักถามเพื่อความชัดเจนในการทำรายงาน ขณะที่นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง จำนวน 4 คน ไม่ได้ซักถามหรือแสดงความคิดเห็นและมีการทำงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียน โดยพูดคุยกับเพื่อน หลับ อ่านหนังสือสำหรับการสอบวิชาอื่น

4. **ความวิตกกังวล** ในการเรียนภาคต้น ปีการศึกษา 2546 นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่จำนวน 9 คน รู้สึกกังวลกับการทำกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด เนื่องจากเนื้อหาหมาก ไม่เข้าใจงานที่ทำ แบ่งเวลาไม่ถูกต้อง การทำงานเป็นกลุ่มเกรงว่าเพื่อนแต่ละคนจะหาข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องการค้นข้อมูลให้สมบูรณ์มากที่สุด เกรงว่างาน

จะไม่ได้เท่าที่ควร และมีงานจากหลายๆ วิชาในเวลาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้จะดำเนินการแก้ไขโดยวางแผนการทำงาน กำหนดตารางเวลาในแต่ละระยะให้แน่นอน จัดลำดับงานที่ต้องส่งก่อน-หลัง แบ่งงานในกลุ่มอย่างชัดเจน อภิปรายและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ขณะที่มิ้นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองเพียง 1 คน ที่ไม่รู้สึกกังวลเพราะได้ทำงานร่วมกันเป็นขั้นตอนตามที่วางไว้ เกี่ยวกับความรู้สึกกดดันในการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 7 คน จะรู้สึกกดดันบ้าง เวลาที่ตอบคำถามไม่ได้ ผลการสอบไม่ได้เท่าที่ควร เนื้อหาในการเรียนมาก บางหัวข้อเรียนไม่เข้าใจ แต่อย่างไรก็ตามทุกคนไม่หมดกำลังใจในการเรียน จะพยายามให้มากขึ้น มุมานะ อุดหนุน ทบทวนอ่านหนังสือให้มากขึ้น สอบถามจากเพื่อนหรืออาจารย์ในหัวข้อที่ไม่เข้าใจ

นอกจากนี้นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองทั้ง 10 คน ได้แสดงความคิดเห็นว่าจากการเรียนระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาในภาคฤดูร้อนนั้น มีส่วนช่วยเหลือให้นักศึกษาในการเรียนภาคต้น ทำให้สามารถกำหนดเป้าหมายในการเรียนและตั้งความคาดหวังได้ มีการวางแผนการเรียนได้ดี รู้จักสำรวจและประเมินตนเอง รู้จักคิดวิเคราะห์มากขึ้น ใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น กล้าซักถามและแสดงความคิดเห็น รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ได้มากขึ้น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีแรงจูงใจว่าวิชาที่ยากและเวลาจำกัดในภาคฤดูร้อน ยังเรียนได้ดีทำให้เกิดความมุมานะให้เกิดกับวิชาต่างๆ ในภาคต้นที่มีความยากหลายวิชาว่าจะสามารถทำได้ ทำให้ตั้งใจเรียน นอกจากนี้สามารถนำความรู้มาใช้ในการเรียนภาคต้นได้ เรียนรู้เนื้อหาที่เรียนได้เร็วขึ้น ทำให้มีความอดทนไม่ยอมแพ้ต่อปัญหา มีพลัง กำลังใจในการเรียนมากขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ระยะติดตาม ภายหลังจากที่เรียนรู้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา โดยการสัมภาษณ์อาจารย์ 8 ท่านที่สอนวิชาหมวดพื้นฐานวิชาชีพและหมวดวิชาชีพการพยาบาล จำนวน 4 รายวิชา คือ วิชาเภสัชวิทยา วิชาจิตวิทยาพัฒนาการ วิชาหลักการพยาบาลพื้นฐาน วิชาโภชนาการและโภชนบำบัด ในภาคต้น ปีการศึกษา 2546 เกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองในภาพรวมสามารถสรุปได้ดังนี้

การเตรียมตัวของนักศึกษาก่อนเข้าเรียน อาจารย์จำนวน 6 ท่านที่สอนวิชาเภสัชวิทยา วิชาหลักการพยาบาลพื้นฐาน วิชาโภชนาการและโภชนบำบัด พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองบางส่วนประมาณ 2-8 คน ที่นั่งด้านหน้าชั้นเรียนจะสามารถตอบคำถามได้ เมื่ออาจารย์ตั้งคำถามหรือทบทวนบทเรียนก่อนเรียน และได้ปฏิบัติงานที่อาจารย์ได้มอบหมายให้ทำล่วงหน้า

ทั้งที่เป็นรายบุคคลและงานกลุ่มสำหรับการเรียนครั้งต่อไป ตัวอย่างงานที่ได้มอบหมาย ได้แก่ การฝึกซ้อมปฏิบัติวัดสัญญาณชีพ การนวดหลัง โดยทบทวนจากเอกสารประกอบการสอน หนังสือ และชมวิดีโอ เพื่อมาสาธิตกลับในห้องปฏิบัติการพยาบาล ค้นหาความแตกต่างของสัญญาณชีพ ในเด็กและผู้ใหญ่ที่นักศึกษาตอบไม่ได้ขณะฝึกปฏิบัติการพยาบาลในห้องปฏิบัติการพยาบาล การคิดรายการอาหารสำหรับบุคคลวัยต่างๆ หัวข้อที่สนใจในการจัดนิทรรศการเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องยา การคำนวณยา

ความสนใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในการเรียน อาจารย์ทุกท่าน พบว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา จะมีนักศึกษาบางคนประมาณ 1-3 คน ซึ่งในบางครั้งก็เข้าชั้นเรียนช้าเกิน 15 นาที โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในห้องปฏิบัติการพยาบาล นักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าห้องปฏิบัติการพยาบาลไม่ตรงเวลา แต่ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่สนใจ และตั้งใจเรียนดี ฟังผู้สอน จดบันทึกสิ่งที่ผู้สอนอธิบายในสมุดหรือเอกสารประกอบการสอน ไม่พบนักศึกษาทำงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียน เช่น อ่านหนังสืออ่านเล่น คุยโทรศัพท์ ทำงานวิชาอื่น ถึงแม้จะมีนักศึกษาบางคนประมาณ 2-3 คนที่เหม่อ มองไปทางประตู หลัง พูดคุยกับเพื่อนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียน

นักศึกษพยาบาลกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความพยายาม ตั้งใจ และกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด ตัวอย่างกิจกรรมเช่น ศึกษากรณีตัวอย่าง แล้ววิเคราะห์พัฒนาการของเด็ก การคิดคำนวณยา การปฏิบัติการพยาบาลเกี่ยวกับการเช็ดตัว สระผม นวดหลัง ปูเตียง การวัดสัญญาณชีพ เทคนิคปราศจากเชื้อ

สำหรับการมีส่วนร่วมในการเรียนนั้น นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองบางคนที่ตอบคำถาม โดยไม่ต้องรอให้เรียกชื่อ และบางครั้งมีการถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนทั้งในชั้นเรียน ห้องปฏิบัติการพยาบาล และภายหลังเรียน ตัวอย่างคำถามเช่น วิธีการนวดหลังที่ได้ชมในวิดีโอกับที่ อาจารย์สาธิตมีความแตกต่างกันนั้น เวลาปฏิบัติจริงกับผู้ป่วยจะอย่างไร ประทศที่วัดอุณหภูมิของร่างกายทางทวารหนักลักษณะเป็นอย่างไร การจุดประทัดใช้ปากกาสีอะไร การอาบน้ำเด็กทำเช่นเดียวกับผู้ใหญ่หรือไม่ การนวดหลังสามารถนำไปใช้ที่บ้านกับคนในครอบครัวได้ไหม การวัดความดันโลหิตถ้าฟังไม่ได้ยินจะอย่างไร การวัดความดันโลหิตแขนซ้ายและแขนขวา ค่าที่ได้แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร การคำนวณการให้สารน้ำในผู้ป่วยที่มีน้ำหนักต่างกันจะคำนวณอย่างไร

นอกจากนี้ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่จะรับฟังความคิดเห็นเมื่ออาจารย์หรือเพื่อนในชั้นเรียน อภิปรายแสดงความคิดเห็น แต่จะมีนักศึกษาเพียงบางส่วนประมาณ 5-7 คนที่ได้

อภิปรายแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีการแก้ไขเมื่ออุณหภูมิของร่างกายสูงกว่าปกติ ซึ่พบว่าเขาเร็ว กว่าปกติเกิดจากปัญหาอะไรบ้าง การระดมผู้ป่วยที่เจาะคอ ลักษณะความแตกต่างของยาทั้งหมดอายุ อภิปรายหน้าชั้นเรียนบอกประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการในวัยเด็ก ความแตกต่างของภาวะโภชนาการของเด็กในสังคมชุมชนเมืองและชนบท

ความสามารถคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา จะมีนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองบางคน ประมาณ 3-5 คนที่สามารถคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้ในชั้นเรียน ตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กจากกรณีตัวอย่างที่ชมในวิดีโอ กรณีผู้ป่วยที่ผอมมากปรอทที่ใช้วัดอุณหภูมิทางรักแร้หลุดจะแก้ไขสถานการณ์เช่นไร ผู้ป่วยที่เจาะคอควรจัดทำใดในการระดมบนเตียงมีเหตุผลเพราะอะไร วิเคราะห์ความเชื่อเกี่ยวกับการอยู่ไฟของหญิงหลังคลอดว่าขัดแย้งกับแผนการรักษาทางการแพทย์หรือไม่ และในฐานะที่เป็นพยาบาลจะอย่างไร การแสดงพฤติกรรมของเด็กทางสังคม สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการและจริยธรรมของใครเพราะเหตุใด ทำไมการวัดความดันโลหิตในท่านอนและท่านั่งจึงแตกต่างกัน โครงการการจัดนิทรรศการเรื่องการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ยาสำหรับประชาชน

ตอนที่ 5 การปรับปรุงระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา

หลังจากที่ผู้วิจัย ได้ทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญากับ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ที่เป็นกลุ่มทดลอง ได้ประเมินระบบการเรียนการสอนที่ เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญาโดยเปรียบเทียบกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ที่เป็น กลุ่มควบคุม ซึ่งใช้ระบบการเรียนการสอนตามปกติ ดังรายละเอียดที่นำเสนอ ดังนี้

ตารางที่ 45 การเปรียบเทียบการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดา และทารก โดยนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการ ทดลอง

ประเด็น	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การจัดการเรียนการ สอน	3.62	.34	3.44	.25	2.624 *
2. การประเมินตนเอง ของนักศึกษา	3.35	.41	3.08	.40	2.760 **
3. การสอนของ อาจารย์	3.69	.33	3.46	.38	2.705 **
โดยรวม	3.55	.32	3.33	.28	3.189 **

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 45 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการ ประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก หลังการทดลองในด้าน การจัดการเรียนการสอน การประเมินตนเองของนักศึกษา การสอนของอาจารย์ และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยพบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่ม ทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 46 การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก โดย
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน

ประเด็น	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1. วัตถุประสงค์ของวิชาชัดเจน	3.91	.28
2. ได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์วิชา	3.77	.49
3. เรียงลำดับเนื้อหาวิชาต่อเนื่องและเหมาะสม	3.60	.55
4. อาจารย์ผู้สอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.91	.28
5. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	3.71	.46
6. กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.66	.59
7. ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละบท	2.91	.78
8. มีแหล่งค้นคว้าเพียงพอในการศึกษาเพิ่มเติม	3.34	.54
9. การมอบหมายงานเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.66	.54
10. ประสบการณ์/งานที่มอบหมายช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาวิชา	3.77	.49
11. ได้รับคำแนะนำ/ปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอน	3.86	.36
12. ปริมาณงานที่มอบหมายเหมาะสมกับระยะเวลา	3.31	.63
13. การประเมินผลการเรียนเหมาะสม	3.66	.64
14. ความพึงพอใจในการเรียนวิชานี้	3.69	.58
รวม	3.62	.34

จากตารางที่ 46 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก จำแนกเป็นรายด้าน ซึ่งมีคะแนน สูงสุดในประเด็นวัตถุประสงค์ของวิชาชัดเจน และอาจารย์ผู้สอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา รองลงมา คือ ได้รับคำแนะนำ/ปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอน และต่ำสุด คือ ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละบท

ตารางที่ 47 การประเมินตนเองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ภายหลังจากเรียนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก จำแนกเป็นรายด้าน

ประเด็น	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
	\bar{X}	มาตรฐาน (S.D.)
1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อและเนื้อหาที่จะเรียนก่อนเข้าเรียน	3.11	.63
2. เข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา	3.54	.51
3. สนใจ ตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียน	3.40	.60
4. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.69	.53
5. ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ภายหลังจากการเรียนในห้องเรียน	2.94	.76
6. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชากับเพื่อนๆ	3.34	.68
7. ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.03	.51
8. เมื่อจบการเรียนในวิชานี้แล้ว ได้รับความรู้และเข้าใจในเนื้อหาวิชา	3.74	.44
รวม	3.35	.41

จากตารางที่ 47 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองประเมินตนเอง ภายหลังจากเรียนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก จำแนกเป็นรายด้าน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในประเด็น เมื่อจบการเรียนในวิชานี้แล้ว ได้รับความรู้และเข้าใจในเนื้อหาวิชา รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และต่ำสุด คือ ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ภายหลังจากเรียนในห้องเรียน

ตารางที่ 48 การประเมินการสอนของอาจารย์ โดยนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ภาย หลังเรียน
วิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก จำแนกเป็นรายด้าน

ประเด็น	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสอนและสอนเนื้อหาได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	3.86	.43
2. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ อธิบายเนื้อหาชัดเจน ตรง ประเด็นและเข้าใจง่าย	3.66	.59
3. การสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ทำให้นักศึกษาเข้าใจ บทเรียน	3.71	.52
4. นำประสบการณ์หรือกรณีตัวอย่างมาอธิบายเพื่อประกอบ การสอน	3.66	.54
4. นำประสบการณ์หรือกรณีตัวอย่างมาอธิบายเพื่อประกอบ การสอน	3.49	.61
5. วิธีการสอนกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมในการ เรียนของนักศึกษา	3.63	.49
6. สอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาและเกิด ความคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง	3.66	.54
7. มีความสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับการนำไป ประยุกต์ใช้	3.71	.46
7. มีความสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับการนำไป ประยุกต์ใช้	3.83	.45
8. เลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม	3.31	.80
8. เลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม	3.83	.45
9. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามหรือแสดงความคิดเห็น	3.89	.32
10. แนะนำแหล่งค้นคว้า/หนังสือเพิ่มเติม	3.89	.32
10. แนะนำแหล่งค้นคว้า/หนังสือเพิ่มเติม	3.31	.80
11. มีความรับผิดชอบต่อการสอน/ตรงต่อเวลา	3.83	.45
12. มีบุคลิกภาพเหมาะสม	3.83	.45
12. มีบุคลิกภาพเหมาะสม	3.89	.32
13. ใช้ภาษาที่ชัดเจนและเหมาะสม	3.74	.44
14. มีการสอดแทรกเรื่องจริยธรรม คุณธรรม ความเอื้ออาทร และดูแลเรื่องระเบียบวินัย	3.54	.51
15. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	3.80	.47
16. ประเมินผลการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ของ เนื้อหาที่สอน	3.69	.53
รวม	3.69	.33

จากตารางที่ 48 พบว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองประเมินการสอนของอาจารย์ ภาย หลังเรียนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก จำแนกเป็นรายด้าน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ มี บุคลิกภาพเหมาะสม รองลงมา คือ ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสอนและสอนเนื้อหาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ต่ำสุด คือ แนะนำแหล่งค้นคว้า/หนังสือเพิ่มเติม

นอกจากนี้นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองได้แสดงความรู้สึก เสนอความคิดเห็น และให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายละเอียด (ภาคผนวก ข.) สรุปได้ดังนี้ นักศึกษารู้สึกภูมิใจ ประทับใจและดีใจที่ได้เรียนและทำกิจกรรม (22 คน) โดยให้เหตุผลว่าเพราะเป็นความรู้ใหม่ เป็นการท้าทายในการเรียนรู้วิชาที่แตกต่างจากการเรียนทั่วไป ทำให้เข้าใจเรื่องคุณค่าของชีวิตมากขึ้น ชอบและรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ทำระหว่างเรียน ทำให้ไม่เครียดในเวลาเรียน รู้สึกรักวิชาชีพ ทำให้มีความรู้มากขึ้น มีการใช้ความคิด ฝึกปฏิบัติ พร้อมทั้งวิธีการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ สามารถนำไปปฏิบัติ และแนะนำให้ความรู้แก่ผู้อื่นได้ ได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ดีๆ หลายอย่าง มีการทำกิจกรรมตลอด เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีความสำคัญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการศึกษาปีต่อไป ทำให้เกิดความสามัคคีกันในงานกลุ่ม ช่วยกันแสดงความคิดเห็น ได้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ และได้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับผู้สอน สรุปได้ดังนี้

1. มีความตั้งใจจริงมากๆ ที่จะให้ความรู้แก่นักศึกษา อธิบายจนกว่าจะเข้าใจ (4 คน)
2. มีการส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษามีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น และสนใจในการเรียน (2 คน)
3. สอนดีมาก ถ่ายทอดความรู้ได้ดี ทำให้เข้าใจง่าย (2 คน)
4. คุยสนุกและบางครั้ง มีรางวัลให้ด้วยรู้สึกมีกำลังใจเรียนมากขึ้น
5. มีความเข้าใจและเป็นกันเองกับนักศึกษา ให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นอย่างดี
6. ตรงเวลา

พร้อมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

1. ให้มีเวลาเรียนมากกว่านี้ เพราะจะได้เรียนอย่างละเอียดมากขึ้น (3 คน)
2. ควรให้มีการฝึกปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น (3 คน)
3. จัดเวลาสอนในแต่ละครั้งให้น้อยกว่านี้
4. เวลาที่ใช้เรียนและระยะเวลาสำหรับการเรียนกระตุ้นขีดเกินไป
5. ต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบนี้บ่อยๆ ให้มีการทำกิจกรรมแบบนี้กับบทเรียนอื่นๆ

ขณะที่ผู้วิจัยดำเนินการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก ให้กับนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ได้มีการสังเกตและบันทึกการสอน โดยผู้สังเกต จำนวน 2 คน ดังต่อไปนี้

การสังเกตการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก สำหรับนักศึกษาพยาบาลกลุ่ม

ทดลอง

การสอน	พฤติกรรมของนักศึกษา ระหว่างเรียน	พฤติกรรมของนักศึกษาขณะ ทำกิจกรรม	สิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศในชั้นเรียน
ครั้งที่ 1 (23 ก.พ. 46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษามีความสนใจ ตั้งใจในการฟังบรรยายเป็นอย่างดี มีสมาธิ ถ้าซักถามปัญหา เมื่อมีข้อสงสัยและไม่เข้าใจในบทเรียน มีการแสดงความคิดเห็นดี 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรมดีมาก มีความตั้งใจ กระตือรือร้นดี สามารถปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แต่นักศึกษาบางกลุ่มทำงานเสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนด เนื่องจากนักศึกษาบางคนยังไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียนเท่าที่ควร การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ถูกต้อง แต่ยังไม่ครบถ้วน 	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรยากาศระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นกันเองดีมาก ราบรื่น ไม่น่าเบื่อ หรือตึงเครียด ทำให้นักศึกษากล้าซักถามปัญหา และแสดงความคิดเห็นในบทเรียนมากขึ้น
ครั้งที่ 2 (1 มี.ค. 46)	<ul style="list-style-type: none"> ● ในช่วงเริ่มสอนนักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการเรียนเป็นอย่างดี แต่ในระยะหลังมีนักศึกษาบางคนหลับ เดินเข้า-ออกห้องเรียน ทำให้เสียสมาธิในการเรียน มีการคุยกันเองเป็นกลุ่มย่อย กังวลเกี่ยวกับการเดินทางกลับบ้าน แต่จะมีนักศึกษาบางส่วนที่ซักถามปัญหาที่ไม่เข้าใจ ต้องการให้อธิบายเพิ่มเติม 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจ และตั้งใจทำกิจกรรมกลุ่มดีมาก กระตือรือร้นดีมาก ช่วยเหลือกันในการค้นหาคำตอบได้เป็นอย่างดี มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันอภิปรายดีมาก สามารถปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ทำงานเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด เป็นบางกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรยากาศระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นกันเองดี แต่ไม่ค่อยเป็นระเบียบเท่าใดนัก ค่อนข้างรีบเร่ง เนื่องจากนักศึกษาบางคนต้องรีบขึ้นรถเดินทางกลับบ้าน
ครั้งที่ 3 (3 มี.ค. 46)	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่กระตือรือร้นและสนใจเรียนดี มาก ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม มีการซักถามเป็นระยะ ให้ความสนใจมาก ตื่นเต้นและรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือ มีความตั้งใจและสนใจในการทำกิจกรรมกลุ่มดีมาก แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นได้ดี สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรยากาศค่อนข้างผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด ค่อนข้างเป็นระเบียบ ไม่แสดงอาการเบื่อหน่าย เป็นกันเองดี ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

การสังเกตการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก สำหรับนักศึกษาพยาบาลกลุ่ม
ทดลอง (ต่อ)

การสอน	พฤติกรรมของนักศึกษา ระหว่างเรียน	พฤติกรรมของนักศึกษาขณะ ทำกิจกรรม	สิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศในชั้นเรียน
	สนุกสนานเมื่อชมวิดีโอ และหุ่น จำลองประกอบการสาธิต ซึ่งทำ ให้นักศึกษาสนใจมาก อยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น และมีนักศึกษา บางกลุ่มลงมือฝึกซ้อมปฏิบัติการ พยาบาลในระยะตั้งครวั	หาแนวทางในการแก้ปัญหาได้ แบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานอย่าง ชัดเจน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง สมาชิกในกลุ่มดี สามารถทำงาน เสร็จทันเวลาที่กำหนดทุกกลุ่ม	
ครั้งที่ 4 (10 มี.ค. 46)	● ในช่วงแรกนักศึกษาส่วนใหญ่ ให้ความสนใจและตั้งใจเรียนดี ให้ความสนใจมากเมื่อชมวิดีโอ รู้ สึกตื่นเต้น รั้าใจ แต่ในช่วงหลัง พบว่านักศึกษาบางคนหลับ ไม่มี สมาธิเท่าที่ควร เนื่องจากไม่ สบาย ท้องเสีย และบางคนเพิ่ง เดินทางกลับจากต่างจังหวัดไป ทำสัญญาทุนกู้ยืมเงินรัฐบาล ทำ ให้เหนื่อย พักผ่อนไม่เพียงพอ	● นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจ ดีมากในการทำกิจกรรม สนใจ และกระตือรือร้นให้ความร่วมมือ ในการทำกิจกรรม มีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นดีมาก มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกใน กลุ่มดีมาก ช่วยเหลือซึ่งกันและ กันดี การนำเสนอผลงานกลุ่ม ครอบคลุม ชัดเจนดี	● บรรยากาศไม่รื่นเริง เท่าที่ควร เนื่องจากนัก ศึกษาบางคนเหนื่อยและ อ่อนเพลียจากการเดิน ทาง แต่ขณะทำกิจกรรม กลุ่มบรรยากาศดีขึ้น นัก ศึกษาช่วยเหลือกันดีมาก
ครั้งที่ 5 (17 มี.ค. 46)	● นักศึกษาส่วนใหญ่มีความ สนใจ ตั้งใจเรียนดีมาก มีสมาธิ ในการฟังดี สนทนาพูดคุยกันเอง ไม่มาก สีหน้าสดชื่น ยิ้มแย้ม แจ่มใสดี สามารถตอบคำถาม ส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง บางคนวิตก กังวลเกี่ยวกับการสอบวิชาอื่น	● นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจ และสนใจในการทำกิจกรรมดี มาก มีความกระตือรือร้นในการ ทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดี สนุกสนานกับการนำเสนอผล งานโดยใช้บทบาทสมมติ ร่วมกัน อภิปรายและช่วยเหลือกันในกลุ่ม ดีมาก ให้ความร่วมมือในการทำ กิจกรรมกลุ่มดี ทุกกลุ่มทำงาน เสร็จทันตามเวลาที่กำหนด	● บรรยากาศระหว่างผู้ สอนและผู้เรียนเป็นกัน เองดีมาก ทำให้ผู้เรียนร่า เริง แจ่มใส กล้าแสดง ความคิดเห็นและตอบคำ ถาม
ครั้งที่ 6 (24 มี.ค. 46)	● นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจ และสนใจในการเรียนดี สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง	● นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจ และกระตือรือร้นในการทำ กิจกรรมกลุ่มดี แบ่งบทบาทหน้าที่	● บรรยากาศเป็นกันเอง ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ในช่วงแรกนักศึกษาจะ

การสังเกตการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก สำหรับนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง (ต่อ)

การสอน	พฤติกรรมของนักศึกษา ระหว่างเรียน	พฤติกรรมของนักศึกษาขณะ ทำกิจกรรม	สิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศในชั้นเรียน
	เป็นส่วนใหญ่ มีการซักถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน จะให้ความสนใจเมื่อชมวิดีโอ สีนักร่าเริง แจ่มใส ถึงแม้จะมีนักศึกษาบางคนพูดคุยกันเองบ้าง และหลับในช่วงหลังของการสอน	กันและกันอย่างชัดเจน ให้ความร่วมมือดีมากในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นดีมาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มดีมาก มีนักศึกษา 2 กลุ่มที่ทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด	ถูกกระตุ้นจากผู้สอนอยู่เสมอ ในช่วงหลังบรรยากาศในชั้นเรียนเริ่มลดลง เนื่องจากนักศึกษาเริ่มขาดสมาธิในการเรียน บางคนซุบซิบคุยกันในกลุ่มย่อย
ครั้งที่ 7 (31 มี.ค. 46)	<ul style="list-style-type: none"> นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจและสนใจในการเรียนดีมาก มีส่วนร่วมในการซักถามและตอบคำถามดีมาก แสดงความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นมาก ให้ความสนใจมาก เมื่อชมวิดีโอ และชมการสาธิตการอาบน้ำเด็ก 	<ul style="list-style-type: none"> นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจและตั้งใจในการทำกิจกรรมดีมาก ช่วยเหลือกันดี แสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ดี ทำงานตามหน้าที่ได้ดี มีบางกลุ่มพูดนอกเรื่องบ้าง มีการโต้แย้งบ้างแต่ไม่รุนแรง ส่วนใหญ่จะรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มดีมาก การนำเสนอผลงานครบถ้วน ถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> บรรยากาศระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นกันเองดีมาก รู้สึกอบอุ่น สนุกสนาน ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด

ขณะที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้สังเกตและประเมินระบบการเรียนการสอน เพื่อนำมาปรับปรุงระบบการเรียนการสอนให้มีความสมบูรณ์ โดยพิจารณาจากประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า

ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการเรียนการสอน ผู้สอน ผู้เรียน สภาพแวดล้อมและสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ได้มีการปรับปรุงในประเด็นของ

ผู้เรียน เพื่อให้มีคุณลักษณะพื้นฐานและมีความพร้อมในการเรียนการสอนที่เน้นแรงงใจในพุทธิปัญญา ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ยังไม่ได้เรียนวิชาในหมวดพื้นฐานวิชาชีพการพยาบาล จึงยังไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลและการปฏิบัติการพยาบาล ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เตรียมและงใจผู้เรียน โดยจัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 10-12 คน ศึกษาดูการปฏิบัติงานห้องคลอด และ กลุ่มละ 17-18 คน ศึกษาดูการปฏิบัติงานแผนกฝากครรภ์ โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า ครั้งละ 2 ชั่วโมง ในช่วงภาคปลาย ปีการศึกษา 2545 ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงงใจในพุทธิปัญญา นอกจากนี้ได้เตรียมผู้เรียนกลุ่มทดลอง เกี่ยวกับ การทำงานกลุ่ม และการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก โดยการให้ความรู้ และให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการระบุปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การตั้งสมมติฐาน และจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ จากสถานการณ์ตัวอย่าง สำหรับสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด ในห้องปฏิบัติการพยาบาล มีไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษาฝึกปฏิบัติและสอบปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยขอยืมอุปกรณ์บางส่วนจากแผนกฝากครรภ์ และห้องคลอด เพื่อให้เพียงพอ กับความต้องการของนักศึกษา

2. ด้านกระบวนการ

ในระหว่างดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกสภาพที่เป็นจริง ตั้งแต่ขั้นตอนของการเตรียมการ การดำเนินการเรียนการสอน และการประเมินผล โดยพิจารณาข้อมูลจากการบันทึกของผู้สังเกต แบบวัดและแบบประเมินต่างๆจากนักศึกษา มาใช้ประกอบในการปรับปรุงระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงงใจในพุทธิปัญญา รายละเอียดดังต่อไปนี้

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พุทธิปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
1. ชั้น เตรียมการ 1.1 จุด ประสงค์ของ ระบบการ เรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> ศึกษาปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรและการจัดการเรียนการสอน จัดทำรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก วิเคราะห์จุดประสงค์ของการเรียนการสอนและจุดมุ่งหมายของรายวิชา วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของรายวิชาเพื่อกำหนดวิธีสอนและการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา 	<p>ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิชาการพยาบาลมารดาและทารก 1 จำนวน 3 หน่วยกิต สำหรับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 จัดการเรียนการสอนในภาคปลาย แต่เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลที่ทดลอง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และจัดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อน จึงได้จัดทำรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก ชั้นใหม่ จำนวน 2 หน่วยกิต เนื้อหา 6 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 กระบวนการสืบพันธุ์และ พัฒนาการของทารกในครรภ์ บทที่ 2 การตั้งครรภ์ บทที่ 3 การคลอดปกติ บทที่ 4 การพยาบาลมารดาที่มีความเจ็บปวดจากการคลอด บทที่ 5 ทารกแรกเกิด และบทที่ 6 การพยาบาลในระยะหลังคลอดปกติ</p>	<p>จัดทำรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก ชั้นใหม่ จำนวน 2 หน่วยกิต สำหรับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และเรียนในภาคฤดูร้อน ที่มีเนื้อหาครอบคลุม การตั้งครรภ์ การคลอด หลังคลอด และทารกแรกเกิด เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อให้ นักศึกษา มีความรอบรู้ทั้งในภาคทฤษฎี และการปฏิบัติ การพยาบาลในสถานการณ์จำลอง</p>
1.2 ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำประมวลรายวิชา โครงการสอนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก ตารางวิเคราะห์รายวิชา และตารางข้อสอบ จัดทำแผนการสอนให้มีเนื้อหา 	<p>ผู้สังเกต จำนวน 2 คนเป็นบัณฑิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในปีการศึกษา 2545 นี้ จึงมีความใกล้ชิด เป็นกันเองและคุ้นเคยกับนักศึกษา</p>	<p>เนื่องจากผู้สังเกตเป็นบัณฑิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา ยังไม่มี</p>

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พหุปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
	<p>สารครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้</p> <ul style="list-style-type: none"> จัดการเรียนการสอน กิจกรรม การเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินผล ให้สอดคล้องกับหลักการของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพหุปัญญา จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอนและเอกสารประกอบการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้น มีการเตรียมผู้สังเกตการณ์ ให้เกิดความเข้าใจในการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพหุปัญญา โดยเฉพาะการเป็นผู้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนในระหว่างเรียน ขณะทำกิจกรรม และการสอน ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละกลุ่มในการทำกิจกรรม โดยการให้คำแนะนำ ปรีกษาและชี้แนะ 	<p>พยาบาลชั้นปีที่ 1 พอสมควร ทำให้นักศึกษาล้ำที่จะซักถามและขอคำแนะนำ</p>	<p>ประสบการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเตรียมและดูแลผู้สังเกตอย่างใกล้ชิดในระบะแรกของการทดลอง</p>
1.3 ผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> ทำความรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้เรียนบันทึกแบบสำรวจ ข้อมูลส่วนตัวผู้เรียน ประเมินผู้เรียนก่อนใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพหุปัญญา ทั้งในด้านแรงจูงใจในพหุปัญญา สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล เตรียมผู้เรียน โดยการปฐมนิเทศเกี่ยวกับลักษณะรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก เอกสาร 	<ul style="list-style-type: none"> จากการประเมินผู้เรียนก่อนใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพหุปัญญา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่พักในหอพักวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ แต่จะรู้จักและคุ้นเคยกันเฉพาะในกลุ่มเล็กๆ เนื่องจากนักศึกษาทั้งชั้นจำนวนมาก และมีบางส่วนพักที่บ้านหรืออยู่หอพักภายนอกวิทยาลัยฯ นักศึกษาบางคนจึงไม่รู้จักและคุ้นเคยกัน สำหรับเหตุจูงใจที่ทำให้ 	<ul style="list-style-type: none"> จากการที่นักศึกษาบางส่วนไม่คุ้นเคยและรู้จักกันในการแบ่งกลุ่มนักศึกษาทำกิจกรรมการเรียนการสอน จะกระจายให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มมีความหลากหลาย

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พหุปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
	<p>ประกอบการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วิธีการเรียนรู้ กิจกรรมและการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผล และแบบประเมินต่างๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> ผู้สอนและผู้เรียนตกลงร่วมกันเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนการสอน กิจกรรม ผลงาน เกณฑ์การประเมินผลงาน การให้คำปรึกษา เตรียมผู้เรียนให้เห็นสภาพการปฏิบัติจริงในแผนกฝึกกรรมและห้องคลอด โดยแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย จำนวนกลุ่มละ 17-18 คนและ 10-12 คน ศึกษาดูงานในสถานที่ดังกล่าว ทดลองเรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่มและการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก 1 ครั้ง รวม 2 ชั่วโมง ให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังในการเรียนรู้วิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก 	<p>เลือกเรียนพยาบาล เนื่องจากต้องการช่วยผู้ที่เจ็บป่วย ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารกว่าจะตั้งใจเรียน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหา มีความรู้ และสิ่งที่นักศึกษาส่วนใหญ่คาดหวังในการเรียนวิชานี้เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติต่อตนเอง และให้ความรู้กับผู้อื่น</p> <ul style="list-style-type: none"> จากการศึกษาดูงานแผนกฝึกกรรมและห้องคลอด นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจดีมาก ตื่นเต้น และทำท่าย บางคนรู้สึกกังวลและไม่มั่นใจว่าจะสามารถปฏิบัติได้ นักศึกษาบางกลุ่มไม่ได้เห็นการคลอดในช่วงเวลาที่ศึกษาดูงาน และนักศึกษากลุ่มใหญ่ทำให้ดูการปฏิบัติงานได้ไม่ทั่วถึง ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมน้อยไป และทั้งช่วงเวลาพอสมควรหลังจากที่นักศึกษาศึกษาดูงานจนกระทั่งก่อนเริ่มเรียน 	<p>หลายในระดับความสามารถผลการเรียนรู้และเจตคติต่อวิชาชีพ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้และรู้จักเพื่อน ๆ คนอื่นมากขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนนักศึกษาแต่ละกลุ่มที่ศึกษาดูงานแผนกฝึกกรรมและห้องคลอดค่อนข้างมาก ทำให้ดูไม่ทั่วถึง จึงได้แบ่งนักศึกษาในแต่ละกลุ่มเป็นกลุ่มเล็กๆ หมุนเวียน ผลัดเปลี่ยนศึกษาดูงานในแต่ละจุด เช่น ห้องรับใหม่ ห้องรอกคลอด สำหรับนักศึกษาบางกลุ่มที่ไม่ได้เห็นการคลอด ได้นำวิดีโอให้ชมในชั้นเรียน

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พหุปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
1.4 สภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการประสานงานหัวหน้าแผนกฝากครรภ์ ห้องคลอดและบุคลากร เพื่อให้นักศึกษาศึกษาดูการปฏิบัติงานในแผนกดังกล่าว สำรวจและจัดหาหนังสือ ตำรา วิดีโอ เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ให้เพียงพอ และครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ต้องการให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สำรวจและจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการพยาบาล ให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด จัดเตรียมห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นและเหมาะสมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน จัดเตรียมสถานที่ สำหรับนักศึกษา มาพบเพื่อปรึกษา หรือขอคำแนะนำนอกเวลาเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> ประสานงานและจัดนักศึกษาศึกษาดูการปฏิบัติงานในแผนกฝากครรภ์และห้องคลอด ระหว่างวันที่ 19 ธันวาคม 2545 - วันที่ 24 มกราคม 2546 หนังสือ ตำรา วิดีโอ เอกสาร และสิ่งพิมพ์ต่างๆมีเพียงพอ แต่จะพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีเวลาที่จะศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด วัสดุ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการพยาบาล บางส่วนชำรุดและไม่เพียงพอ กับความต้องการของนักศึกษาในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลและการสอบ ห้องเรียนที่จัดจะมีพื้นที่ เพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่มย่อย และจัดเก้าอี้เรียนเท่าจำนวนนักศึกษา 35 ตัว ด้านหน้าของห้องเรียนขณะที่ฟังบรรยาย ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความใกล้ชิด สามารถมีปฏิสัมพันธ์ได้อย่างทั่วถึง 	<ul style="list-style-type: none"> จากการที่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีเวลาที่จะศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด ผู้วิจัยจึงได้จัดเตรียมหนังสือ ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในแต่ละบทไว้ในชั้นเรียน เพื่อให้ นักศึกษาค้นคว้าขณะทำกิจกรรมการเรียน และเปิดวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนนั้นให้ชมในชั้นเรียน จากการที่วัสดุ อุปกรณ์ชำรุด และมีไม่เพียงพอ ผู้วิจัยได้ซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ และขอยืมบางส่วนจากแผนกฝากครรภ์และห้องคลอด

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พุทธิปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
2. ขั้นตอน การ	<ul style="list-style-type: none"> จัดการเรียนการสอนตามแผนการสอน ที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ที่คำนึงถึงปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา 4 ลักษณะ คือ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ ความท้าทาย ความสนใจ และความวิตกกังวล โดยจัดกิจกรรมตามแบบการสอนแบบร่วมมือ การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบกรณีศึกษา การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก และการสอนแบบสืบสอบ ให้ครอบคลุมประเด็น <ol style="list-style-type: none"> 1) ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนและผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดจุดมุ่งหมาย โดยให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายให้ชัดเจนเฉพาะเจาะจงและเป็นไปได้ ซึ่งผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้วิชานี้ ในการเรียนและการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง - การตั้งระดับความมุ่งหวัง ผู้สอนให้ผู้เรียนตั้งระดับความมุ่งหวังให้เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริง และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง - ให้ข้อมูลป้อนกลับ และรู้ความก้าวหน้าของตน ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ผลงาน การนำเสนอผลงาน และการสอบ - รับรู้ความสามารถของตนเอง ผู้สอนให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตน 	<ul style="list-style-type: none"> จัดการเรียนการสอนตามแผนการสอน พบว่าในการสอนช่วงแรก นักศึกษาหลายกลุ่มทำกิจกรรมไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด ซึ่งเกิดจากนักศึกษายังไม่มีความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การระบุปัญหา การตั้งสมมติฐาน การระบุจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ และแนวทางแก้ไขปัญหา เท่าที่ควร ประกอบกับระยะเวลาที่ให้สำหรับการทำกิจกรรมกลุ่มค่อนข้างจำกัด และใช้เวลาค่อนข้างมากในการนำเสนอผลงานครบทุกกลุ่ม <ul style="list-style-type: none"> ● ในการจัดการเรียนการสอน ได้จัดกิจกรรมตามแบบการสอนต่างๆ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - การสอนแบบร่วมมือ จำนวน 3 ครั้ง ในบทที่ 1, 3 และ 5 - การสอนแบบกรณีศึกษา จำนวน 4 ครั้ง ในบทที่ 1, 2, 3 และ 4 - การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก จำนวน 3 ครั้ง ในบทที่ 2, 3 และ 6 - การสอนแบบสืบสอบ จำนวน 2 ครั้ง ในบทที่ 2 และ 3 - การสอนแบบอภิปราย ทุกครั้งของบทเรียน ● ปัจจัยแรงจูงใจในพุทธิปัญญา 4 ลักษณะที่คำนึงถึงและดำเนินการ สรุปได้ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้เน้นให้นักศึกษาแบ่งบทบาทและมอบหมายหน้าที่ในการทำงานกลุ่ม ชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการระบุปัญหา การตั้งสมมติฐาน จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้และแนวทางแก้ไข ปัญหา พร้อมทั้งเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น เพิ่มจำนวนสมาชิกในแต่ละกลุ่ม ทำให้จำนวนกลุ่มลดลง และนักศึกษาในกลุ่มที่ได้กรณีศึกษาเรื่องเดียวกัน รวมกันและนำเสนอผลงานครั้งเดียวจากการปรับแผนการสอนทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่ม ทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พหุปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
	<p>เองจากการให้ข้อมูลป้อนกลับ การรู้ความก้าวหน้าของตน</p> <p>2) ความท้าทาย เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนดำเนินการเพื่อให้เกิดความท้าทาย ความสามารถของผู้เรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมที่มีความยากเหมาะสมกับความสามารถ - การให้คำถามหรือให้แก้ไขปัญหา ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นความคิดและท้าทายความสามารถของผู้เรียนในระหว่างการสอนและขณะทำกิจกรรมกลุ่ม - ผู้สอนชี้แจง อธิบายเนื้อหาที่สลับซับซ้อนให้กับผู้เรียน เพื่อให้มีความเข้าใจที่กระจ่างชัดเจนและถูกต้อง <p>3) ความสนใจ ผู้สอนจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน - เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยรู้มาก่อน - สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่น่าสนใจ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เข้าใจเหมาะสมและน่าสนใจ - สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผ่อนคลาย ไม่คุกคาม และเกิดความไว้วางใจในผู้สอนว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้อของผู้เรียนอยู่เสมอ - ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การ 	<p>นักศึกษาแต่ละคนสามารถตั้งเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังในการเรียนรู้วิชานี้ สามารถร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ขณะทำกิจกรรมตามการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก ได้รับข้อมูลป้อนกลับและรับรู้ความก้าวหน้าของตนเองจากการทำกิจกรรมภายหลังที่นำเสนอผลงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่ม มีไชรายบุคคล</p> <p>2) ความท้าทาย กิจกรรมที่ผู้สอนจัดในการเรียนการสอน จากการใช้กรณีศึกษา และการตั้งคำถาม เป็นสิ่งที่ท้าทาย ความสามารถของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาอยากรู้ อยากเห็น คิดวิเคราะห์ และต้องการปฏิบัติให้ได้ โดยนักศึกษากล่าวว่า "ทำให้ได้รับการฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล ทำให้พัฒนาความคิด กล้าทำกล้าคิดมากขึ้น สามารถวิเคราะห์ปัญหา ตั้งสมมติฐานและคิดแนวทางแก้ไขปัญหาจากการทำกิจกรรมกลุ่มได้"</p> <p>3) ความสนใจ ผู้สอนจูงใจผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียน โดยให้นักศึกษาได้เห็นสภาพการณ์จริง และก่อนที่เริ่มต้นสอนในแต่ละครั้งมีการทบทวนบทเรียนเดิม มอบรางวัลให้กับนักศึกษาที่ตอบคำถามถูกต้อง และเชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เรียนในครั้งก่อน</p>	<p>เสร็จตามเวลาที่กำหนด และใช้เวลาในการนำเสนอผลงานพอสมควร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จากการให้ข้อมูลป้อนกลับ และรับรู้ความก้าวหน้าของตนเองในการทำกิจกรรม เป็นลักษณะกลุ่ม มีไชรายบุคคล ผู้วิจัยจึงได้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยเขียนในแบบประเมินตนเองของผู้เรียน ให้กับนักศึกษาแต่ละคน และนักศึกษารับรู้ความก้าวหน้าของตนเองเป็นรายบุคคล โดยให้ประเมินและเขียนกราฟแสดงร้อยละการเรียนรู้อตามที่คาดหวังในแต่ละครั้งของ

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พหุปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
	<p>ดำเนินกิจกรรม การวัดและประเมินผล และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระเต็มที่ภายในกลุ่มเล็กและในชั้นเรียน</p> <p>4) ความวิตกกังวล เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนดำเนินการเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ขั้นตอนและวิธีการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง - ผู้สอนใช้คำชมที่เป็นทั้งคำพูดและการเขียน เช่น คำชมว่า ดี เก่ง เยี่ยม เมื่อผู้เรียนตอบคำถาม ทำกิจกรรมเสนอผลงาน - ผู้สอนให้ความสนใจและตอบสนองต่อคำถาม ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละกลุ่มในการทำกิจกรรม - ผู้สอนกล่าวยกย่องชมเชยผู้เรียนทันทีทันเหตุการณ์ในชั้นเรียน หลีกเลี่ยงการตำหนิ ดุ ลงโทษผู้เรียนต่อหน้าเพื่อนๆ ในชั้นเรียน - ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจนให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับ วัน เวลา เนื้อหา และแนวทางการสอบ รวมถึงให้ข้อมูลป้อนกลับและรู้ความก้าวหน้าของตนจากผลการสอบ 	<p>ใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่น่าสนใจ จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศของห้องเรียนให้มีลักษณะที่อบอุ่น ผ่อนคลาย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก ตื่นเต้น ไร่ใจ มีความเป็นกันเองระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ดังที่นักศึกษากล่าวว่า “ ดีใจที่ได้เรียนในเนื้อหาที่ไม่ได้เรียนมาก่อน สนุกกับกิจกรรมที่ทำระหว่างเรียน ทำให้ไม่เครียดในเวลาเรียน และบางครั้งมีรางวัลให้ค้อยรู้สึกมีกำลังใจเรียนมากขึ้น”</p> <p>4) ความวิตกกังวล ในช่วงแรกนักศึกษาค่อนข้างมีความวิตกกังวลมากทั้งในเรื่องเนื้อหาวิชาที่ใหม่และยาก ศัพท์ภาษาอังกฤษมาก และวิตกกังวลเกี่ยวกับการสอบทั้งข้อเขียนที่เป็นแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์เป็นส่วนใหญ่ และการสอบทักษะการปฏิบัติการพยาบาลทีละคน อย่างไรก็ตามภายหลังผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ดังที่นักศึกษากล่าวว่า “ชั่วโมงแรกที่ได้เรียน ทำกิจกรรมกลุ่ม รู้สึกกังวล ตื่นเต้น แต่พอทำหลายๆครั้ง ที่สำคัญได้ลงมือปฏิบัติด้วย ก็ทำให้เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งการทำกลุ่ม ทำให้เรารู้เกี่ยวกับเนื้อหาต่างๆได้ดีกว่านั่งฟังเฉยๆ มาถึงวันสุดท้ายที่เรียน รู้สึกว่าตัวเอง</p>	<p>การเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เพิ่มความมั่นใจและเสนอแนะวิธีการปฏิบัติเพื่อลดความวิตกกังวลของนักศึกษาแต่ละคน โดยผู้วิจัยระบุในแบบประเมินตนเองของผู้เรียน และลดความวิตกกังวลในการสอบปฏิบัติการพยาบาล โดยจัดอุปกรณ์และเวลาเพิ่มเติมสำหรับนักศึกษาฝึกซ้อมก่อนสอบปฏิบัติการพยาบาล

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
 พหุปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
		ชอบวิชานี้พอสมควร ไม่วิตกกังวลแล้วค่ะ"	
3. ขั้นการประเมินผล 3.1 ความรู้และกระบวนการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> ผู้สอนประเมินผู้เรียนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอบกลางภาคและสอบปลายภาค โดยใช้แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนในการเรียน ขณะทำกิจกรรมและผลงาน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในการเรียน ขณะทำกิจกรรมและแบบประเมินตนเองของผู้เรียน ภายหลังจากเรียนและทำกิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> ในการสอบกลางภาคและปลายภาค นักศึกษาทำคะแนนได้สูงกว่าร้อยละ 50 พบว่า การสอบกลางภาคและปลายภาค คะแนนเต็มแบบทดสอบปรนัย 18 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 13.06 และ 11.43 ตามลำดับ สำหรับแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ คะแนนเต็ม 22 และ 42 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 15.13 และ 30.90 ตามลำดับ 	ไม่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง
3.2 สัมพันธภาพระหว่างบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> ผู้สอนประเมินผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนแต่ละคนตอบแบบวัดระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน และพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร ภายหลังจากกิจกรรม โดยประเมินสัปดาห์เว้นสัปดาห์ 	<ul style="list-style-type: none"> นักศึกษาแต่ละคนตอบแบบวัดระดับการยอมรับซึ่งกันและกัน และพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้งและหลังการทดลอง พบว่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นตามลำดับ 	ไม่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง
3.3 เจตคติต่อวิชาชีพ การพยาบาล	<ul style="list-style-type: none"> ผู้สอนประเมินผู้เรียน ก่อนทดลองและภายหลังที่ทดลอง โดยให้ผู้เรียนตอบแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพ การพยาบาล ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 4 ด้าน คือ 1) การยอมรับจากสังคม 2) ลักษณะวิชาชีพ 3) การปฏิบัติงาน 4) ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วย และญาติ 	<ul style="list-style-type: none"> จากการประเมินเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล พบว่า หลังการทดลองนักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลสูงขึ้นในด้านการยอมรับจากสังคม ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วย และญาติ และด้านลักษณะวิชาชีพ 	ไม่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง

ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจใน
พุทธิปัญญา สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และสิ่งที่ปรับปรุง (ต่อ)

สิ่งที่ประเมิน	การปฏิบัติตามแผน	สภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย	สิ่งที่ปรับปรุง
3.4 ทักษะ การปฏิบัติ การพยาบาล	<ul style="list-style-type: none"> ผู้สอนประเมินทักษะการปฏิบัติ การพยาบาลของผู้เรียนในสถาน การณ์จำลองที่กำหนด ในระหว่าง การสอน เกี่ยวกับการพยาบาล มารดาในระยะตั้งครรภ์ และในระยะ คลอด และเมื่อสิ้นสุดการสอน ประเมินทักษะการปฏิบัติการ พยาบาลในระยะหลังคลอด 	<ul style="list-style-type: none"> จากการประเมินทักษะการ ปฏิบัติการพยาบาลในระยะตั้ง ครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลัง คลอด แต่ละระยะ คะแนนเต็ม 100 คะแนน พบว่านักศึกษาทำ คะแนนเฉลี่ยได้ 86.79, 83.49 และ 86.64 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าใน ระยะคลอด นักศึกษาทำคะแนน เฉลี่ยได้ต่ำสุด เนื่องจากเนื้อหา มากและข้อคำถามจำนวนมาก 15 ข้อ ทำให้นักศึกษาต้องใช้เวลา เตรียมตัวมากและเตรียมตัวได้ไม่ เต็มที่ 	<ul style="list-style-type: none"> เว้นระยะ การสอบทักษะ การปฏิบัติการ พยาบาล ใน ระยะหลังคลอด เพื่อให้นักศึกษา มีเวลาเต็มที่ สำหรับการ เตรียมตัวสอบ
3.5 แรงจูงใจ ในพุทธิ ปัญญา	<ul style="list-style-type: none"> ผู้สอนประเมินระดับแรงจูงใจใน พุทธิปัญญาของผู้เรียน โดยใช้แบบ วัดแรงจูงใจในพุทธิปัญญาภายหลังที่ ทำกิจกรรมกลุ่ม โดยประเมินสัปดาห์ เว้นสัปดาห์ 	<ul style="list-style-type: none"> จากการประเมินระดับแรงจูง ใจในพุทธิปัญญาของผู้เรียน ก่อน การทดลอง ระหว่างการทดลอง 3 ครั้งและหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในพุทธิ ปัญญาหลังการทดลองสูงกว่า ระหว่างการทดลองและก่อนการ ทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ .01 	ไม่มีประเด็นที่ ต้องปรับปรุง

3. ด้านผลลัพธ์

ผลจากการประเมินการใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อ ส่งเสริมสมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธ ภาพระหว่างบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ได้ตามที่ ตั้งสมมติฐานไว้ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง

จากการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา เพื่อส่งเสริม

สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามแผนของระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา ประเมินตามสภาพที่เป็นจริง/ผลการวิจัย และได้ดำเนินการปรับปรุง โดยสรุปดังนี้

1. ในขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยได้จัดทำรายวิชาหลักการพยาบาลมารดาและทารก ขึ้นใหม่ จำนวน 2 หน่วยกิต สำหรับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่มีเนื้อหาครอบคลุม การตั้งครรภ์ การคลอด หลังคลอดและทารกแรกเกิด
2. ในด้านผู้สอน ผู้วิจัยได้เตรียมผู้สังเกต ซึ่งเป็นบัณฑิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในปีการศึกษา 2545 โดยเตรียมเกี่ยวกับ การเป็นผู้ช่วยวิจัยคอยเอื้ออำนวย ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำนักศึกษา ขณะทำกิจกรรมกลุ่ม ตลอดจนการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมผู้เรียนระหว่างเรียนและขณะทำกิจกรรม
3. ในด้านผู้เรียน ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมและจูงใจผู้เรียน โดยจัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยศึกษาดูการปฏิบัติงานห้องคลอด และแผนกฝากครรภ์ ก่อนเริ่มระบบการเรียนการสอนที่เน้นแรงจูงใจในพุทธิปัญญา และให้นักศึกษาได้รับความรู้และฝึกปฏิบัติ เกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก
4. จัดเตรียมหนังสือ ตำรา และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนไว้ในชั้นเรียน ให้มีอย่างเพียงพอ เพื่อให้ศึกษาค้นคว้าขณะทำกิจกรรมการเรียน และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้และมีเพียงพอสำหรับฝึกปฏิบัติการพยาบาล
5. จัดห้องเรียนให้มีพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับทำกิจกรรมกลุ่มย่อย
6. ในขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยได้จัดแบ่งกลุ่มนักศึกษาทำกิจกรรมการเรียน ในลักษณะกระจายให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มมีความหลากหลายในระดับความสามารถ ผลการเรียนรู้และผลัดเปลี่ยนบทบาทในฐานะประธาน เลขานุการ ขณะทำกิจกรรม ตลอดจนจำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่มไม่น้อยเกินไปประมาณกลุ่มละ 6-8 คน เพื่อให้จำนวนกลุ่มเหมาะสมที่จะทำกิจกรรมและเสนอผลงานได้เสร็จทันเวลาที่กำหนด นักศึกษาช่วยเหลือกันได้ดีเต็มที่ มีโอกาสเรียนรู้ได้มากขึ้น
7. ผู้วิจัยปรับแผนการสอนเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มนักศึกษาและเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่ม โดยเพิ่มเวลาให้เพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่มและเสนอผลงาน
8. การให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้ศึกษารับรู้ความก้าวหน้าของตนเองในลักษณะกลุ่มเมื่อทำกิจกรรมและเสนอผลงาน และในลักษณะเป็นรายบุคคล โดยผู้วิจัยบันทึกในแบบประเมินตนเองของผู้เรียนแต่ละคน
9. ผู้วิจัยลดความวิตกกังวลของผู้เรียนเกี่ยวกับการสอบทักษะการปฏิบัติการพยาบาลในสถานการณ์จำลอง โดยจัดอุปกรณ์และเวลาเพิ่มเติมสำหรับนักศึกษาฝึกซ้อมก่อนสอบปฏิบัติการพยาบาล